

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 4C/63/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5113205913
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Sýkorová
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2015:5113205913.13

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina, v konaní pred samosudkyňou JUDr. Ivetou Sýkorovou, v právnej veci navrhovateľky L. H. G., nar. XX.X.XXXX, bytom R., O. XXXX/X, občan SR, v konaní zastúpená splnomocneným zástupcom L. M. U., bytom T. X, XXX XX R., proti odporcovi: L. O. H., nar. XX.X.XXXX, bytom R., B. XXXX/XX, občan SR, zastúpený splnomocneným zástupcom JUDr. Jánom Kasenčákom, advokátom, so sídlom Veľká Okružná 2134/76, 010 01 Žilina, o určenie príspevku na výživu rozvedenej manželky, takto

rozhodol:

Odporca je povinný platiť navrhovateľke príspevok na výživu rozvedenej manželky vo výške 70,- € mesačne od 01.03.2013, splatný vždy do 20. dňa mesiaca vopred k rukám navrhovateľky.

Zameškané výživné za obdobie od 01.03.2013 do 30.09.2015 vo výške 1.330,- € je odporca povinný zaplatiť navrhovateľke v splátkach vo výške 50,- € mesačne spolu s bežným výživným až do úplného splatenia dlhu pod hrozbou straty výhody splátok v prípade nezaplatenia jednej splátky v určenej výške a čase.

Vo zvyšnej časti sa návrh zamietá.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Navrhovateľka sa návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 25.2.2013 domáhala, aby súd zaviazal odporcu povinnosťou prispievať navrhovateľke mesačne sumou 70,- € titulom príspevku na výživu rozvedenej manželky počnúc dňom 1.3.2013. Svoj návrh odôvodnila tým, že manželstvo účastníkov bolo rozvedené rozsudkom OS Žilina zo dňa 12.12.2012, ktorý nadobudol právoplatnosť 20.2.2013. Z manželstva sa účastníkom narodil syn T. H., dňa XX.X.XXXX.

Odporca bol zaviazaný na čas po rozvoде platiť výživné na maloletého vo výške 160,- € mesačne, z toho k rukám navrhovateľky sumu 135,- € a sumu 25,- € na osobitný účet maloletého, ktorý mu mala navrhovateľka zriadiť. Navrhovateľka je na predĺženej materskej dovolenke a keďže má dlhodobé zdravotné problémy, má podanú žiadosť o invalidný dôchodok. Poberá len sumu 23,10 €, čo sú rodinné prídavky na syna. Odporca pracuje vo Váhostave Žilina a jeho mesačný príjem predstavuje sumu 1.000,- €. Má vyživovaciu povinnosť len voči synovi T., iné záväzky nemá. Odporca nie je ochotný prispievať na výživu navrhovateľky, hoci ona sa stará o ich spoločné dieťa a je ohrozená. Navrhovateľka nie je schopná zabezpečiť si prostriedky na svoju výživu so zreteľom na osobnú starostlivosť o maloletého, ktorý býva tiež chorý.

Navrhovateľka k návrhu na začatie konania pripojila nasledovné listinné dôkazy, z ktorých súd zistil :

Z potvrdenia Úradu práce, soc. vecí a rodiny Žilina (ďalej len ÚPSVaR Žilina) zo dňa 22.2.2013 súd zistil, že navrhovateľka nie je poberateľom dávky a príspevkov v hmotnej núdzi.

Z oznámenia poisťenca/platiteľa poisťného L. H. G., doručeného dňa 7.3.2011 Všeobecnej zdravotnej poisťovni súd zistil, že navrhovateľka čestne prehlásila, že sa stará o dieťa celodenne.

Z potvrdení ÚPSVaR Žilina o poberaní prídavku na dieťa (č.l. 4 a 5 spisu) zo dňa 22.2.2013 súd zistil, že navrhovateľka poberala prídavok na dieťa v roku 2012 vo výške 22,54 € mesačne a v roku 2013 v mesiacoch január, február vo výške 23,10 € mesačne.

Z rozsudku OS Žilina, č.k. 30P/281/2011-345 zo dňa 12.12.2012, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 20.2.2013, súd zistil, že na základe návrhu podaného na súd dňa 12.10.2011 v právnej veci navrhovateľa L. O. H. proti odporkyňi L. H. o rozvod manželstva a úpravu rodičovských práv a povinností k mal. T. H., nar. XX.X.XXXX na čas po rozvode, súd manželstvo účastníkov uzatvorené dňa 8.3.2008 rozviedol a mal. T. na čas po rozvode zveril do osobnej starostlivosti odporkyne, zároveň zaviazal navrhovateľa povinnosťou prispievať na výživu mal. T. výživným vo výške 160,- € mesačne, pričom sumu 135,- € je otec povinný zasielať k rukám matky vždy do 15. dňa v mesiaci vopred a sumu 25,- € je otec povinný zasielať vždy do 15. dňa v mesiaci vopred na osobitný účet maloletého.

Z odôvodnenia rozsudku súd zistil, že odporkyňa tvrdila, že manželstvo nefungovalo od začiatku, jeho rozvrat spôsobil odporca svojou povahou a keďže trpela, už počas manželstva navštevovala psychiatra. Z rozsudku 30P/281/2011 súd ďalej zistil, že súd mal preukázané, že manželia nežijú v spoločnej domácnosti a obidvaja sa zhodne vyjadrili, že v ich manželstve nastal hlboký a trvalý rozvrat a nie je predpoklad obnovenia riadneho manželského spolužitia do budúcnosti. Súd poukázal aj na to, že konaniu o rozvod manželstva predchádzalo konanie o úpravu práv a povinností k mal. T., pochádzajúceho z manželstva na čas do rozvodu manželstva. Rozsudkom Okresného súdu Žilina č.k. 30P/281/2011 - 135 zo dňa 26.3.2012 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Žilina č.k. 8CoP/54/2012-199 zo dňa 12.6.2012 súd zveril mal. T. do starostlivosti matky (odporkyne), otca (navrhovateľa) zaviazal prispievať na výživu maloletého výživným vo výške 130,- € mesačne s účinnosťou od 1.10.2011. Súd upravil stretávanie navrhovateľa s maloletým T. každý páry týždeň v čase od soboty od 09.30 hod. do nedele do 17.30 hod.

Odporca sa vyjadril k návrhu na začatie konania prostredníctvom svojho právneho zástupcu podaním doručeným súdu dňa 14.5.2013, v ktorom uviedol, že návrh na začatie konania považuje za nedôvodný, nie sú splnené zákonné podmienky pre priznanie príspevku na výživu rozvedeného manžela. Navrhovateľka dostatočne nepreukázala vzhľadom na okolnosti prípadu svoju neschopnosť samostatne sa živiť. Jej súčasný zdravotný stav nebráni vykonávať zárobkovú činnosť a taktiež nebol preukázaný nedostatok pracovných príležitostí, či strata kvalifikácie. Maloleté dieťa vo veku 5 rokov má priaznivý zdravotný stav a navštevuje predškolské zariadenie. Odporca ako otec maloletého si riadne a včas plní svoju vyživovaciu povinnosť. Primeraná výživa na bývalého manžela znamená užší rozsah výživného, ako je to pri vzájomnej vyživovacej povinnosti počas manželstva. Pokiaľ má jeden z manželov aj značne nadpriemerné príjmy, resp. majetkové pomery, zatiaľ čo druhý z rozvedených manželov sa ocitol v horšej majetkovej situácii, avšak má schopnosť sám sa živiť (aj z prípadných dávok v rámci systému sociálneho zabezpečenia), nárok na príspevok mu nevzniká. Odporca sa po rozvode manželstva od blízkej priateľky navrhovateľky, Ing. M. B., dozvedel, že sa za neho navrhovateľka vydala iba zo zisťných dôvodov, a to iba pre peniaze. Bola v domnení, že odporca je solventný a zarába nadštandardne. Potom, ako sa dozvedela pravdu, začala odporcom pohádať. Odporca bol tiež oboznámený, že navrhovateľka má z prác v zahraničí nasporenú väčšiu sumu peňazí, pričom odporca nedisponuje žiadnymi úsporami. Hľadisko príčin, ktoré viedli k rozvratu manželstva, možno rovnako vyvodiť aj z podmienky požadovaného súladu vyživovacej povinnosti s dobrými mravmi, podľa ust. § 75 ods. 2 Zák. o rodine, ktorého prioritným účelom je odstránenie nepriaznivých majetkových následkov po rozvode, avšak manželstvo podľa tvrdení účastníkov konania reálne trvalo necelý rok a ako uvádza navrhovateľka, ich manželstvo nefungovalo už od začiatku. Je teda v rozpore s dobrými mravmi, aby navrhovateľka požadovala príspevok na výživu rozvedeného manžela, ak manželstva nepriaznivo nezasiahlo do jej majetkových pomerov z dôvodu krátkosti reálneho trvania, ako aj osobných pohnútok navrhovateľky pri jeho uzatvorení.

Na pojednávaní konanom dňa 9.8.2013 navrhovateľka zotrvala na návrhu na začatie konania, uviedla, že odporca ju celé manželstvo psychicky týral, a to finančne a psychicky, nebol jej žiadnou oporou. Tým

sa navrhovateľka dostala do stredne ťažkej depresie. Aj keď bola predtým liečená na psychiatrii, mala stav stabilizovaný a nemala nikdy stredne ťažké depresie, mala len panickú poruchu. Odporca ju týra psychicky tým, že nie je ochotný komunikovať vo veciach týkajúcich sa ich syna, nerešpektuje súdne nariadenia, dieťa berie, keď ho nemá brať a neberie, keď ho má brať.

Navrhovateľka na pojednávaní súhlasila, aby údaje z jej zdravotnej dokumentácie boli použité pre účely tohto konania. Uviedla, že nie schopná sa zamestnať, pretože má zlý zdravotný stav, býva jej strašne zle. Keď si dá inzerát, že je 45-ročná, na invalidnom dôchodku a s 5-ročným dieťaťom, nikto sa jej neozve. Má minimálnu, priam žiadnu šancu sa zamestnať. Jej príjem pozostáva len z invalidného dôchodku vo výške 113,70 € mesačne a od odporcu dostáva 135,- € mesačne ako výživné na maloletého. Má všeobecné vzdelanie - len gymnázium, nemá dosiahnuté vysokoškolské vzdelanie. Dieťa býva často choré, odporca sa však nikdy o dieťa, ani o jeho zdravotný stav nezaujímal. Navrhovateľke bol vyplatený invalidný dôchodok späťne od januára 2013. Navrhovateľka uviedla, že by mala záujem o prácu prekladateľa, chcela by sa zdokonaľiť v jazykoch a rada by robila súdne prekladateľstvo. Za tým účelom však nepodnikla toho veľa, lebo jej býva strašne zle, odporca jej nadáva v SMS, neplatí, ako by mal platiť. Navrhovateľka sa hocikedy zadýcha, ide odpadnúť a býva jej tak zle, že pokiaľ by si aj tú prácu našla, nebola by schopná normálne pracovať. Máva stredne ťažké depresie, má problémy s kĺbom, artrózu tretieho stupňa, strašne ju bolieva chrbtica, zistili jej osteochondrózu chrbtice, spondylózu chrbtice, máva koliky z tých stresov, ktoré jej spôsobuje odporca. Uviedla, že na lieky mesačne vynakladá sumu 60,- €. Súd z fotokópii pokladničných dokladov zistil, že dňa 2.8.2013 doplácala navrhovateľka na liek Oramelox sumu 2,54 €, dňa 28.6.2013 na liek Denciale doplácala sumu 14,16 €, dňa 2.8.2013 kupovala lieky Protazin Neurol Lagosa Setralin AC Stylnox 10n, za ktoré doplácala sumu 10,60 €, pričom lieky jej boli predpísané na základe vyšetrenia u MUDr. S.. Ďalej zakupovala lieky - 5.8.2013 Hypnogen, za ktorý doplácala 3,19 €, na liek Detralex doplácala sumu 21,54 € a dňa 8.8.2013 doplácala za liek Esenciale sumu 14,16 €. Za nájom a elektrinu vynakladá mesačne sumu 220,- €. Snaží sa žiť maximálne skromne, má staré oblečenie, na seba si nemôže kúpiť absolútne nič, snaží sa zmestiť do úplne minimálnej sumy. Žiada od navrhovateľa 80,- € mesačne. Býva v byte, ktorý má v prenájme od svojho najstaršieho syna, ktorý má firmu v U., kde sa aj väčšinu roka zdržiava. Má aj kanceláriu na Z.. Pochádza z prvého manželstva navrhovateľky. Navrhovateľka teda vynakladá na lieky 60,- € mesačne, 220,- € na nájom a elektrinu a 200,- € na seba, v ktorej sume sú zahrnutá lieky, jej oblečenie a strava.

Zo správy Psychiatrickej ambulancie MUDr. V. S. - ošetrojúceho psychiatra navrhovateľky zo dňa 2.8.2013 súd zistil, že podľa subjektívnej anamnézy psychický teror zo strany manžela trvá, manžel si maloletého berie, ako mu príde, alebo neberie, navrhovateľka je z toho hotová, nemôže ani fungovať, čakajú ju tri súdy, nadáva jej do infantilných, ani nespí. Podľa klinickej symptomatológie je navrhovateľka pri vedomí, orientovaná správne, kontakt možný, ladenie s rozladou, zvýšená intrapsychická tenzia, labilita afektov, suicid. ideí, neguje, dekomp. emočne nestabilnej osobnosti, konflikty, impulzivita, somatizácia ťažkostí...

Doporučená je verb. kríz. - intervencia, th pokračuje, prísna abstinencia.

Zo záznamu MUDr. M. G. zo dňa 2.8.2013 v zdravotnej dokumentácii súd zistil, že navrhovateľka bola ošetrovaná na psychiatrickej ambulancii s odporúčením PN, subjektívne bez zmien, PN od 2.8.2013, č. PN: M600751.

Z rozhodnutia Sociálnej poisťovne Ústredie č. 685 327 7211 0 zo dňa 3.6.2013 súd zistil, že navrhovateľke bol od 9. januára 2013 priznaný invalidný dôchodok v sume 113,70 € mesačne. Z odôvodnenia rozhodnutia súd zistil, že navrhovateľka bola uznaná za invalidnú, má pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o 50% v porovnaní so zdravou fyzickou osobou.

Odporca poprel, že by navrhovateľku psychicky týral a tiež poprel, že by nedodržiaval termíny svojho stretávania s maloletým, ktoré mu určil súd. Pracuje ako stavbyvedúci a chodievá na týždňovky od pondelka do piatka. Práve navrhovateľka sa správa takým spôsobom, ktorý sa dá označiť ako týranie, telefonovala zamestnávateľovi odporcu ráno o piatej, že jej odporca neberie telefón. S navrhovateľkou sa nedá komunikovať, pretože ona druhého človeka nepočúva, stále skáče do reči a tvrdí si len svoje. Uviedol, že jeho príjem predstavuje 860,- € v čistom, platí synovi výživné vo výške 135,- € + 25,- € na

sporenie, platí synovi poisťku 25,- €, odporca má poisťku za 45,- €, má doplnkové dôchodkové poistenie 12,- € mesačne, platí poisťku na dom 75,- € ročne, na auto 115,- € ročne, stavebný úver necelých 50,- € mesačne, spotrebný úver 145,- €. Za byt, v ktorom odporca býva, platí 175,16 €. Každý rok si musí kupovať okuliare, lebo sa mu zhoršuje zrak. Pracuje v stavebnej firme Váhostav Žilina v trvalom pracovnom pomere, má bežné výdavky na stravu a na oblečenie vynakladá priemerne mesačne sumu 20,- €. Prepravuje sa služobným vozidlom. Býva v byte v jeho osobnom vlastníctve v podiel 3, v podiele 1 je vo vlastníctve jeho sestry a brata. Spotrebiteľský úver čerpal vo výške 10.000,- € dňa 13.8.2010 za účelom vyplatenia predchádzajúceho úveru a za účelom kúpy ojazdeného motorového vozidla.

Navrhol návrh na začatie konania zamietnuť, pretože videl inzerát od firmy Viveus, kde hľadali učiteľov angličtiny, nemčiny, a navrhovateľka sa tam kľudne mohla zamestnať.

Navrhovateľka uviedla, že bola v minulosti zamestnaná v zahraničí - v F., v H. V., od vtedy mávala panickú poruchu, ktorá trvala asi 11 rokov, preto sa liečila na psychiatrii. Manželstvo uzatvorili v roku 2008 a vtedy bola psychicky stabilizovaná, bola v poriadku. Za trvania manželstva v zahraničí nepracovala. Všetko, čo mala naštrené minula. Pomáhali jej zo všetkých síl aj rodičia, ktorí jej dávali 600,- €, ale povedali jej, že tieto peniaze jej žiaľ dávať nemôžu a navrhovateľka sa stále viac zadlžuje a je to neúnosné. Lieči sa na psychiatrickej ambulancii. Bola na protialkoholickom liečení, ale teraz je vzorný pacient, drží sa kvôli dieťaťu a nikdy alkoholu nepodľahne. Teraz jej lieky predpisuje obvodný ortopéd a psychiater.

Byt, v ktorom navrhovateľka teraz býva, bol v minulosti v BSM navrhovateľky a jej prvého manžela, s ktorým boli o vyporiadaní BSM k tomuto bytu dohodnutí tak, že keď syn pochádzajúci z ich manželstva H. bude mať 18 rokov, byt s jeho otcom prevedú na neho. Byt na C. previedla spolu s prvým manželom na syna H., tento byt následne predal a kúpil druhý byt, v ktorom teraz navrhovateľka býva. Štvorizbový byt na C. sa predal za 60.000,- € a bol kúpený trojizbový byt na S. za 68.000,- €. Byt na S. bol kupovaný v roku 2010 a sumu 8.000,- € zaplatila navrhovateľka tak, že si požičala peniaze od svojho otca a sumu 5.000,- € zaplatila navrhovateľka. Peniaze, ktoré si požičala navrhovateľka od svojho otca na kúpu bytu, doposiaľ svojmu otcovi nevrátila. I keď navrhovateľka nemá právo doživotného bývania v tomto byte, zaplatila doplatok kúpnej ceny, pretože si je istá, že syn by ju nenechal na ulici, a že si ten byt v podstate rozdelia. Navrhovaná svedkyňa L.. M. B. má zdravotné problémy, nikdy nebola blízkou priateľkou navrhovateľky a navrhovateľka jej bola iba nápomocná v jej chorom svete, vyše troch rokov s ňou nie je v kontakte, pretože navrhovateľka zistila, že je táto svedkyňa pri problémoch navrhovateľke iba príťažou. Navrhovateľka poprela, že by si odporcu zobrala zo zisťných dôvodov, veď keby to tak bolo, tak jej zabezpečiť bývanie aj s dieťaťom. Dala si inzerát, že hľadá partnera s tým, že hľadala harmonickú šťastnú rodinu a hľadala niečo iné, ako peniaze, hľadala to, čo sa kúpiť za peniaze nedá. Inzerát si dala v novembri 2006 a odporca na ňu reagoval, stále ju obťažoval, naliehal a hoci si mohla vybrať zo siedmich alebo šiestich chlapcov, vybrala si tohto človeka, lebo si myslela, že jej bude oporou, čo sa však nestalo. Jej syn vlastní aj druhý byt, ktorý je spojený s kanceláriou, v R. pri poliklinike.

Na návrh navrhovateľky bola v konaní vypočutá svedkyňa pani M. G., ktorá sa zoznámila s navrhovateľkou asi pred siedmimi rokmi pri nákupe kníh, potom spolu komunikovali elektronicky, začali sa potom viac rozprávať a tiež navštevovať. Najskôr sa stretli v kníhkupectve, asi na O. námestí tam, kde bola kniha, už je to zrušené. Potom si začali mailovať a následne sa začali stretávať častejšie vonku, niekde v kaviarni, alebo na terase cez leto. Ani jedna, ani druhá zo začiatku nechodili k sebe do súkromia. Svedkyňa potom navštevovala navrhovateľku v byte na S., do iného bytu ju navštevovať nechodievala. Svedkyňa je známe o pomeroch navrhovateľky, že jej chýbajú peniaze, že mala určité problémy, mala aj úspory, ktoré minula, keďže sa rozviedla. Poberá polovičný invalidný dôchodok, poberá aj na mal. T. prídavky, ale ono to nestačí. Keďže má len 113,- € invalidného dôchodku a k tomu nezaopatrené dieťa, na ktoré síce poberá prídavky. Keď sa to dá do sumáru, peniaze chýbajú. Sem tam sa dalo, že jej pomohli rodičia, tí však tiež nemôžu pomáhať stále. Úspory sa časom minú. Navrhovateľka mala úspory, doplácala byt, ktorý kupovala na S., niečo si aj musela požičať od rodičov. Keď aj nejaké úspory boli, keď však chýba nejaká čiastka peňazí, napr. na mesačné výdavky, tak sa siahne do tých úspor. Kedy navrhovateľka úspory vyčerpala, svedkyňa nie je známe. Keď sa o úsporách rozprávali, nehovorili o presnej sume. Svedkyňa je známe ako priateľke navrhovateľky, že navrhovateľka bola v dosť zlom stave, ako matka sa o syna veľmi stará, ale niekedy je to veľmi ťažké, lebo tam chýbajú peniaze. Navrhovateľka teraz nepracuje, ale svedkyňa si nemyslí, že by nechcela pracovať, lebo ide o to, či ju niekto zamestná, pretože má určitý vek a malé dieťa. Navrhovateľka má zdravotné problémy, čo sa týka chodenia, tých kíbov a má problémy psychického rázu, napr. má tie depresie, ktorými trpí a také veci. Tieto depresie mala v poslednej dobe alebo počas rozvodu, alebo kým ten rozvod prebiehal, mala to

navrhovateľka veľmi ťažké. Podľa názoru svedkyne tam chýba komunikácia, svedkyňa pána odporcu nepoznala, ale vie, že tá komunikácia medzi nimi viazla. Napríklad navrhovateľka sa snažila aspoň kvôli dieťaťu komunikovať s odporcom. Svedkyňa vie, že to nebolo vždy možné. Svedkyňa nebola toho nikdy účastníkom, ale čo sa týka tých SMS, pritom bola, navrhovateľku to vždy rozrušilo, alebo nevedela, čo bude riešiť, keď sa trebárs nedohodli, či pôjde dieťa na víkend, odporca jej často nebral telefón, alebo neodpovedal na SMS. Podľa názoru svedkyne navrhovateľka určite nie je schopná sa v tomto čase zamestnať, lebo určité psychické problémy musí najskôr prekonať a potom je otázka, či ju niekto zamestná vzhľadom na trh práce. Pokiaľ sa dá navrhovateľka do poriadku, určite by výživné na seba nežiadala, keď bude môcť pracovať, pokiaľ si dorobí nejaké skúšky, pokiaľ je svedkyňa známe, chce si ich dorábať, aby mohla aspoň robiť preklady, určite potom bude na tom finančne lepšie, lebo aj tento stav nemôže ísť donekonečna. Svedkyňa uviedla, že bola jedenkrát pri tom, keď maloletý prišiel od otca k matke, maloletý bol rozrušený, hovoril mame, že oco im zoberie nábytok a televízor.

Právny zástupca odporcu navrhol doplniť dokazovanie výsluchom svedka M. B., myslí si, že pani B. je v natoľko dobrom stave, že vie reprodukovať skutočnosti tak, ako sa stali. Zároveň navrhol doplniť dokazovanie účtovnou závierkou a výročnou správou všetkých spoločností, ktorých je syn navrhovateľky spoločníkom. Je toho názoru, že okrem toho, že nie sú dané podmienky na priznanie nároku, navrhovateľka sama vyhadzuje finančné prostriedky do vzduchu a neexistuje na to nejaký racionálny a reálny dôvod. Ak v roku 2010 mala maloletého syna, tak by nemala podporovať svojho dospelého syna, a to kúpou nehnuteľnosti, ktorý syn si nakoniec kúpil dokonca lukratívnejšiu nehnuteľnosť na S.. Z výpisu zo zdravotnej dokumentácie navrhovateľky zo dňa 12.7.2013 (č.l. 78) súd zistil, že všeobecný lekár pre dospelých MUDr. M. G. konštatoval u navrhovateľky depresívnu poruchu tretieho stupňa, emočne nestabilnú poruchu osobnosti, pravostrannú púrazovú koxartrózu tretieho stupňa, cholitiazis s častými bil. kolikami a eleváciou HE, recid. VAS pri osteochondróze a spondylartróze, RTG verifinovanej - návrh na ZŤP.

Z lekárskej správy MUDr. H. T., psychiatra (č.l. 79 spisu) súd zistil, že pacientka je v evidencii MUDr. S. pre panickú poruchu, v minulosti ako 29-ročná absolvovala ústavnú PAL, odvtedy plne abstínuje. Naposledy bola u MUDr. S. v lete minulý rok, kedy mala obdobie vystupňovaných matrimoniálnych problémov. V nedeľu 22.8.2010 bola vyšetrená v rámci LSPP na psychiatrickom oddelení v R. pre afektívnu reakciu v dlhodobu frustrujúcej situácii. Farmakologická liečba - Neurol.

Z listu Materskej školy, D.. M. N. 6, XXX XX R. zo dňa 4.9.2012, adresovaného navrhovateľke, súd zistil, že platby spojené s nákladmi na prevádzku MŠ predstavujú dvakrát do roka 21,- € - poplatky za ZRŠ, 1x mesačne 13,- € - poplatok za prevádzku MŠ, 1 x mesačne stravná jednotka za deň 1,29 €, september - 5,- € hygienické potreby, 5,- € výtvarné pomôcky.

Z oznámenia MUDr. M. G., všeobecného lekára pre dospelých zo dňa 30.8.2013 súd zistil, že navrhovateľka má od 9.1.2013 priznanú čiastočnú invaliditu - pokles vykonávať zárobkovú činnosť o 50 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou, je v dlhodobej liečbe psychiatra (MUDr. S.) a ortopéda. Vzhľadom na uvedené skutočnosti a súčasnú socioekonomickú situáciu je možnosť zamestnania sa u vyššie menovanej málo pravdepodobná.

Zo správy MUDr. V. S. - Brain Medical, s.r.o., V. Spanyola 45, 010 01 Žilina zo dňa 6.9.2013 (č.l. 108 spisu) súd zistil, že navrhovateľka vzhľadom k zdravotnému stavu zo psychiatrického hľadiska je systematickou pracovnou záťažou a pod vplyvom stresu vystavená riziku hlbšej dekompenzácie zdravotného stavu. Z toho vyplýva, že jej bol priznaný plný invalidný dôchodok revíznym lekárom sociálnej poisťovne.

Z evidenčného listu pre výpočet úhrady za užívanie bytu (č.l. 80 spisu) súd zistil, že mesačná zálohová úhrada za byt č. XX na druhom podlaží na adrese B. XX, XXX XX R., vo vlastníctve L.. O. H. predstavuje 175,16 € .

Z dohody č. 2 o zmene pracovnej zmluvy zo dňa 1.4.2012 uzatvorenej medzi Váhostav - SK, a.s. ako zamestnávateľom a odporcom ako zamestnancom dňa 21. decembra 2012 súd zistil, že podľa článku IV dohody mesačná mzda bola dohodnutá vo výške 1.144,- €, s tým, že dohodnutá mzda sa delí na základnú mesačnú mzdu vo výške 763,- € a zložku mzdy za dodržanie technologických postupov,

predpisov, realizovaných prác s dôrazom na kvalitu, ŽP, BOZP, TO a dodržanie noriem zameraných na ochranu majetku zamestnávateľa vo výške 381,- €.

Podľa účastníckej zmluvy o doplnkovom dôchodkom sporení uzatvorenej medzi ING Tatry - Sympatia a odporcom súd zistil, že výška mesačného príspevku účastníka predstavuje 12,- €.

Z poistky č. 110/115364-5 súd zistil, že medzi Wustenrot poisťovňou, a.s. ako poisťovateľom a Ing. O. H. ako poistníkom bola uzatvorená poistná zmluva o investičnom životnom poistení poisteného T. H., nar. XX.X.XXXX, so začiatkom poistenia 3.5.2013, s dohodnutým poistným 25,- € za mesačné poistné obdobie .

Z poistky č. 110/115414-5 (č.l. 100 spisu) súd zistil, že medzi Wustenrot poisťovňou, a.s. a Ing. O. H. ako poistníkom bola uzatvorená poistná zmluva o investičnom životnom poistení poisteného O. H., nar. XX.X.XXXX so začiatkom poistenia od 3.5.2013, v ktorej bolo dohodnuté poistné vo výške 45,- € za mesačné poistné obdobie.

Z poistky č. 740 014 3818 (č.l. 103 spisu) súd zistil, že medzi poisťovňou Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s. a L.. O. H. ako poistníkom bola dňa 19.4.2011 uzatvorená poistná zmluva, so začiatkom poistenia 10.5.2011, ktorej predmetom bolo poistenie domácnosti v rodinnom dome na adrese XXX XX W. A., R. XXX, podľa ktorej bolo dohodnuté ročné poistenie za poistenie nehnuteľnosti vo výške 73,- €.

Na pojednávaní konanom dňa 9.10.2013 bolo vykonané dokazovanie výsluchom navrhovateľky a odporcu. Navrhovateľka zotrvala na návrhu na začatie konania, navrhla, aby súd určil výživné vo výške 80,- €. Uviedla, že je práceneschopná od 2.8.2013, býva jej veľmi zle, speje k tomu, že bude na plnom invalidnom dôchodku. Je na PN z dôvodu dekompenzácie, stredne ťažkej depresie, nízkej frustračnej tolerancie, dekompenzácie osobnosti. Bola v kúpeľoch, stav sa jej tam zlepšil, ale následne prišla do toho istého prostredia, kde ju odporca naďalej psychicky týra. Nie je ochotný komunikovať ani písomnou formou.

Na pojednávaní bola pripustená zmena návrhu na začatie konania, podľa ktorej sa navrhovateľka domáhala príspevku na výživu rozvedenej manželky vo výške 80,- € mesačne.

Odporca navrhol návrh na začatie konania zamietnuť, právny zástupca odporcu navrhol doplniť dokazovanie výročnými správami spoločnosti, ktorú má syn navrhovateľky.

Odporca poukázal na to že navrhovateľka môže mať príjem zo zahraničia. Uviedol, že v byte, v ktorom odporca býva spolu so svojou matkou, má spoluvlastnícky podiel 3 a na nákladoch spojených s užívaním tohto bytu sa podieľajú s matkou tak, že odporca platí 75,- € a matka platí zálohu za elektrinu a plyn vo výške 50,- až 60,- €. Uviedol, že jeho čistý príjem predstavuje 860,- €, na preukázanie ktorej skutočnosti súdu predložil kalkulačku čistej mzdy za rok 2013 po odrátaní z hrubej mzdy 1.144,- €.

Na otázku súdu, aký má navrhovateľka príjem titulom výplaty nemocenských dávok v súčasnej dobe, navrhovateľka uviedla, že poberá nemocenské dávky 19,80 eur na deň, na mesiac to vychádza asi 600,- eur. Chce súdu vysvetliť, ako sa k tomu dostala. Musela sama platiť dobrovoľné nemocenské poistenie, keď mal T. 3 roky, založila si ho, aby si mohla čerpať v prípade choroby mal. T. alebo svojej nemocenskú. Platila si nemocenské poistenie v Sociálnej poisťovni, na čo si požičala peniaze od staršieho syna a potom mu to z tej prvej nemocenskej vrátila. Od júla 2011 jej odporca nedával peniaze. Dával jej len 200,- eur so všetkým. Predtým jej platil nájom 400,- eur. Nepovedal nič a v júli si svojvoľne znížil túto čiastku na 200,- eur. Navrhovateľka mala dlhy 5.000,- eur od júla 2011 do februára 2012. Potom už dostávala nemocenské, tak si niečo pokryla. Predtým bola zadlžená tým, že išla bývať z C. na S.. Otec jej požičal 3.000,- eur. Navrhovateľka mala úspory 8.000,- eur a za byt sumu 5.000,- zaplatila z úspor, 3.000,- jej požičal otec a 3.000,- si nechala pre prípad núdze, aby niečo mala. Odporca navrhovateľku zadlžil sumou 13.000,- eur doteraz tak, že ju donútil podpísať dve pôžičky, jednu na auto a jednu na dom v W. A., a to pod nátlakom, že jej už nedá ani cent počas materskej dovolenky, keď mu to nepodpíše. Takže zneužil jej psychický stav a znovu navrhovateľku dekompenzoval.

Odporca poprel tvrdenie navrhovateľky, že ju násilím prinútil k tomu, aby bola spoludlžníčkou. Odporca za tie peniaze splatil starý úver, ktorý mal počas manželstva. Platil všetko celé manželstvo, lebo navrhovateľka neprispievala od začiatku manželstva ani korunu. Klamala odporcovi do očí, že prostriedky, ktoré dostávala ako materskú, dávala ako splátku p. Gavlákovéj, od ktorej si požičala

50.000,- Sk na kúpu bytu pre svojho syna. Čo sa týka zmluvy o splátkovom úvere, tento úver použil na splatenie starého úveru, ktorý bol nevýhodný a na kúpu ojazdeného auta, ktoré auto je teraz u odporcu. Jedná sa o Ford Focus C max, rok výroby 2004. Čo sa týka zmluvy o stavebnom spotrebiteľskom úvere, odporcovi bola vyplatená suma 4979,- eur ako medziúver. Túto investoval do navrhovateľky, lebo odporca bol v tom čase bez zamestnania, tak jej vyplácal mesačne sumu 400,- eur. Jej synovi platil byt, ale keď odporca zistil, že majiteľom tohto bytu je syn navrhovateľky, tak byt prestal platiť. Pokiaľ odporca uvádzal, že investoval nejakú sumu do prestavby svojho domu po dedovi, tak tento dom rekonštruoval zo svojich úspor. To boli tie úspory, ktoré si platil na stavebné sporenie. Tam si zaplatil 4.500,- eur a ten zvyšok bol úver. Takže tých 4.979,- eur nebol medziúver, ale to boli nasporené prostriedky, ktoré si dovtedy nasporil od roku 2004, 2003.

R..

Zo zmluvy o stavebnom - spotrebiteľskom úvere uzatvorenej medzi Prvou stavebnou sporiteľňou a.s. ako veriteľom a L.. O. H. a L. H. - G. ako dlžníkmi dňa 21.6.2010 súd zistil, že predmetom zmluvy bolo poskytnutie úveru vo výške 4.979,- €, pričom cieľová suma zmluvy o stavebnom sporení mala predstavovať 9.959,- €, celková čiastka stavebného/spotrebiteľského úveru, ktorú musí dlžník zaplatiť, predstavovala 6.486,20 €. Konečná splatnosť stavebného úveru bola dohodnutá na deň 31.3.2021.

Zo zmluvy o splátkovom úvere uzatvorenej medzi Slovenskou sporiteľňou, a.s. na jednej strane a L.. O. H. a L. H. G. ako dlžníkmi na strane druhej, dňa 13.8.2010 (č.l. 154) súd zistil, že predmetom úverovej zmluvy č. 0425315075 je poskytnutie splátkového úveru vo výške 10.000,- € s dohodnutou konečnou splatnosťou úveru dňa 20.7.2020.

Zo správy ÚPSVaR Žilina zo dňa 23.10.2013 súd zistil, že navrhovateľka nie je od 1.1.2013 doposiaľ poberateľkou dávky a príspevkov v hmotnej núdzi.

Zo správy Sociálnej poisťovne Ústredie zo dňa 23.10.2013 súd zistil, že navrhovateľka bola poberateľkou dávok nemocenského poistenia od 1.1.2013 do 8.1.2013 vo výške 160,70 €, od 2.8.2013 do 31.8.2013 vo výške 562,- €, od 1.9.2013 do 30.9.2013 vo výške 594,40 €. Menovanej bol priznaný a vyplácaný invalidný dôchodok od 9.1.2013 v sume 113,70 €, ktorý je jej vyplácaný nepretržite až doposiaľ.

Zo správy Sociálnej poisťovne, pobočka Žilina, zo dňa 30.10.2013 súd zistil, že pracovná neschopnosť navrhovateľky trvala od 11.1.2012 do 31.1.2013, nemocenské bolo vyplácané od 11.1.2012 do 8.1.2013, kedy skončilo podporné obdobie. Ďalšia pracovná neschopnosť je od 2.8.2013 a naďalej trvá.

Z rozhodnutia Sociálnej poisťovne, pobočka R., č.: 200-020782/CA02/XXXX zo dňa 10.9.2013 súd zistil, že L. H. G., nar. XX. marca XXXX, bytom O. XXXX/X, R., pri dočasnej pracovnej neschopnosti vzniknutej dňa 2. augusta 2013 má nárok na nemocenské za prvé tri dni dočasnej pracovnej neschopnosti vo výške 9,00500000 € za deň a za ďalšie dni dočasnej pracovnej neschopnosti do zániku nároku na nemocenské vo výške 19,81100000 € za deň. Z odôvodnenia rozhodnutia súd okrem iného zistil, že pani L. H. G. je od 1. februára 2012 dobrovoľne nemocensky poistenou osobou a dňa 2. augusta 2013 jej vznikla dočasná pracovná neschopnosť. V zmysle § 34 ods. 1 zák. č. 461/2003 Z.z. v znení zák. č. 310/2006 Z.z. dobrovoľne nemocensky poistenej osobe vzniká nárok na nemocenské od prvého dňa dočasnej pracovnej neschopnosti. Nárok na nemocenské zaniká dňom nasledujúcim po skončení dočasnej pracovnej neschopnosti, najneskôr uplynutím 52. týždňa od vzniku dočasnej pracovnej neschopnosti (ďalej len „podporné obdobie“).

Predvolaná svedkyňa L.. M. B. súdu oznámila podaním doručeným dňa 4.11.2013, že sa vzhľadom na svoj zdravotný stav ospravedlňuje, že nepríde svedčiť ako svedok v konaní 4C 63/2013, o svojom zdravotnom stave prikladá lekárske potvrdenie.

Z potvrdenia O.. S. C. zo dňa 28.10.2013 súd zistil, že L.. M. B. nemá pre svoj zdravotný stav doporučený výsluch na okresnom súde ako svedok (č.l. 179).

Z výpisu z účtu navrhovateľky č. XXXXXXXXXXXX vedeného v Slovenskej sporiteľni, a.s., zo dňa 5.11.2013 súd zistil, že zostatok na účte ku dňu 8.3.2008 bol 89.321,17 SKK. Zostatok na účte ku dňu 31.12.2008 predstavoval sumu 43.689,63 SKK.

K 1.1.2009 bol zostatok na účte navrhovateľky vo výške 1.450,23 €, ku dňu 31.12.2009 vo výške 1.348,97 €. Ku dňu 31.12.2010 bol zostatok na účte navrhovateľky vo výške 2.255,94 €. Zároveň súd zisti, že dňa 3.6.2010 poukázal O. O. na účet navrhovateľky sumu 23.000,- € (splátka kúpnej ceny za byt vo vlastníctve staršieho syna navrhovateľky H. G.).

Z prehľadu transakcií na účte navrhovateľky č. XXXXXXXXXX/XXXX za obdobie od 12.11.2011 do 5.11.2013 (č.l. 208 spisu) súd zistil, že na účet navrhovateľky boli realizované bezhotovostné vklady zo strany M. A. dňa 1.12.2011 vo výške 40,- €, dňa 12.1.2012 vo výške 40,- €, dňa 8.2.2012 vo výške 100,- €, dňa 7.5.2012 vo výške 70,- €, dňa 20.2.2013 vo výške 100,- €, dňa 27.5.2013 vo výške 40,- €, dňa 18.10.2013 vo výške 50,- €, zo strany U. Y. dňa 23.2.2013 vo výške 6,20 €, zo strany O. O. dňa 20.5.2013 vo výške 0,65 €, zo strany M. N. dňa 11.7.2013 vo výške 17,80 €, zo strany W. N. dňa 10.7.2013 vo výške 6,20 €.

Z výpisu z úveru č. XXXXXXXXXX (č.l. 247) súd zistil, že ku dňu vyhotovenia výpisu 6.11.2013 predstavovala nesplatená suma úveru 9.567,99 €.

Z výpisu z úveru č. XXXXXXXXXX súd zistil, že ku dňu 5.11.2013 predstavovala nesplatená časť úveru = konečný zostatok sumu 7.782,54 €.

Zo správy Slovenskej sporiteľne, a.s. zo dňa 5.11.2013 súd zistil, že úver č. XXXXXXXXXX/XXXX, na ktorom je navrhovateľka vedená ako spoludlžníčka, bol poskytnutý dňa 13.8.2010, výška záväzku dlžníka predstavuje 7.816,78 €. Na účte navrhovateľky č. XXXXXXXXXX/XXXX je zostatok vo výške 200,75 €.

Zo správy Československej obchodnej banky, a.s. zo dňa 7.11.2013 súd zistil, že klient L. H. G. má založený účet č. XXXXXXXXXX od 30.12.2008 s aktuálnym zostatkom 0,05 €.

Z ČSOB sporiaceho účtu č. XXXXXXXXXX/XXXX z roku 2008 súd zistil, že zostatok na účte k 31.12.2008 predstavoval 100.000,- Sk/3.319,39 €. Zostatok na tomto účte ku dňu 31.12.2010 predstavoval 370,31 €, ku dňu 31.12.2011 372,88 €, ku dňu 31.12.2012 375,22 €, a ku dňu 15.5.2013 0,05 €. Zároveň súd z výpisu z účtu zistil, (čl. 275 spisu), že dňa 15.5.2013 navrhovateľka z účtu vybrala sumu 375,56 €.

Zo správy MUDr. M. G., všeobecného lekára pre dospelých zo dňa 15.11.2013 súd zistil, že všeobecný lekár na základe zdravotnej dokumentácie potvrdil nutnosť dlhodobej medikácie - U. I. F. W., Protazin, Setralin, Stylnox, Neurol, Trimepranol, Oramelox.

Ďalej súd zistil, že navrhovateľke bol vydaný preukaz fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím dňa 6.11.2013 (č.l. 282 spisu).

Navrhovateľka podaním doručeným súdu dňa 3.12.2013 žiadala o odročenie pojednávania nariadeného na deň 13.12.2013, ktorého sa nemohla zúčastniť z dôvodu pretrvávajúcej PN a zhoršenia zdravotného stavu, o čom predložila lekárske potvrdenie.

Z lekárskej správy MUDr. M. G. pripojenej k podaniu navrhovateľky súd zistil, že ošetrojúci lekár poukazuje, že navrhovateľka je v stave práceneschopných na doporučení psychiatra, ktorý nedoporučuje psychiatrickú traumatizáciu účasťou navrhovateľky na rozvodovom konaní dňa 13.12.2013.

Na výzvu súdu navrhovateľka podaním doručeným dňa 13.12.2013 oznámila, že jej nie je známe, ako sa bude ďalej vyvíjať jej zdravotný stav a ako dlho bude trvať PN, ako náhle jej zdravotný stav umožní zúčastniť sa pojednávania, túto skutočnosť dá súdu na vedomie.

Na ďalšiu výzvu súdu navrhovateľka podaním doručeným súdu dňa 20.5.2014 oznámila, že je schopná sa pojednávania zúčastniť.

Zo správy Sociálnej poisťovne zo dňa 30. mája 2014 súd zistil, že navrhovateľka v období od 1.10.2013 doteraz poberala nemocenské dávky a poberá invalidný dôchodok od 9.1.2013. Nemocenské dávky predstavovali v jednotlivých mesiacoch 10/2013 sumu 614,20 €, 11/2013 sumu 594,40 €, 12/13 sumu 614,20 €, 01/2014 sumu 614,20 €, 02/2014 sumu 554,80 €, 03/2014 sumu 614,20 €, 04/2014 sumu 594,40 €.

Sociálna poisťovňa Ústredie dňa 9. júna 2014 súdu oznámila, že invalidný dôchodok sa navrhovateľke vypláca od 1. januára 2014 v sume 118,20 € mesačne.

Zo správy Sociálnej poisťovne, pobočka Žilina, zo dňa 27. mája 2014 súd zistil, že Sociálna poisťovňa navrhovateľke oznámila, že v prípade dočasnej pracovnej neschopnosti navrhovateľky so začiatkom od 2. augusta 2013 uplynutie podporné obdobie dňom 31. júla 2014, t.j. týmto dňom zanikne navrhovateľke nárok na nemocenské, ak dočasná pracovná neschopnosť nezanikne skôr.

Zo správy z psychologického vyšetrenia mal. T. H., nar. XX.X.XXXX vyhotovenej Centrom pedagogicko-psychologického poradenstva a prevencie, Predmestská 1613, 010 01 Žilina, podpísanej riaditeľom CPPaP O.. W. B. súd zistil, že na základe psychologického vyšetrenia možno konštatovať, že dieťa nie je t.č. dostatočne spôsobilé na vstup do školy (koncentrácia pozornosti najmä pri samostatnej práci, slabšie pracovné návyky, emocionálny vývin), preto je odporúčaný odklad PŠD o 1 rok.

Z predbežného vyjadrenia k návštevám mal. T. H. u otca vyhotoveného Centrom pedagogicko-psychologického poradenstva a prevencie dňa 24.4.2014 súd zistil, že na základe vyšetrenia je v záujme dieťaťa a jeho zdravého rozvoja vhodné dočasné zastavenie návštev u otca, pokiaľ nedôjde k novému súdnemu rozhodnutiu.

Z rozhodnutia ÚPSVaR Žilina č. záznamu 2013/301240 zo dňa 21.10.2013, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 6.11.2013, súd zistil, že ÚPSVaR Žilina na základe odvolania pani L. H. G. proti rozhodnutiu ÚPSVaR Žilina, oddelenia posudkových činností zo dňa 5.9.2013 a po opätovnom posúdení zdravotného stavu fyzickej osoby na základe doplnenia spisovej dokumentácie, uvedené rozhodnutie vo veci vyhotovenia preukazu fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím so sprievodcom mení tak, že odvolaniu účastníčky konania pani L. H. G. sa vyhovuje a podľa § 12 Zákona o peňažných príspevkoch na kompenzáciu ťažkého zdravotného postihnutia sa určuje miera funkčnej poruchy na 50% podľa prílohy 3 (časť IV. bod 4. pís.b/). Fyzická osoba je podľa § 3 ods. 3 Zákona o peňažných príspevkoch na kompenzáciu ťažkého zdravotného postihnutia fyzickou osobou s ťažkým zdravotným postihnutím. ÚPSVaR Žilina po nadobudnutí právoplatnosti tohto rozhodnutia vyhotoví pani L. H. G. preukaz fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím bez sprievodcu. Posudkový lekár ÚPSVaR Žilina stanovil termín opätovného posúdenia zdravotného stavu na mesiac október 2016.

Súd vo veci vykonal dňa 30.7.2014 pojednávanie, na ktorom vykonal dokazovanie výsluchom navrhovateľky a odporcu.

Navrhovateľka sa vyjadrila k platbám, ktoré boli pripísané na jej účet zo strany M. A., U. Y., M. N. a ďalších osôb tak, že sumy, ktoré prijala od M. A. boli platbami za doučovanie, ktoré poskytovala jej synovi, U. Y., ktoré je majiteľom antikvariátu, jej vložil na účet sumu 6,20 € za knižku, O. O. jej vrátila na účet sumu 0,65 €, lebo navrhovateľka sa pomýlila, zrejme jej omylom dala viac za nákup použitých detských vecí, čo sa týka sumy 17,80 €, ktorú jej vložila na účet M. N., jednalo sa o platbu za detské veci, ktoré navrhovateľka M. N. po mal. T. predala. Navrhovateľka poskytovala M. A. lekcie nemčiny a snažila sa takýmto spôsobom získať príjem, ale vzhľadom na svoj zdravotný stav nebolo možné v tejto činnosti ďalej pokračovať a taktiež nebol dostatok klientov.

Navrhovateľka je doposiaľ práceneschopná, ale zajtra jej končí podporná doba, takže už bude na neplatennej maródke. Bolo jej tiež priznané ťažké zdravotné postihnutie, z dôvodu ktorého je znevýhodnená na trhu práce. Nebola jej priznaná žiadna finančná kompenzácia, má len lacnejšie autobusy, tiež má zľavu na kultúrne podujatia, ktoré však nenavštevuje, tiež športové podujatia.

Navrhovateľka si zároveň platila aj nemocenské poistenie, aj keď dostala za uplynulé obdobie nemocenské dávky vo výške približne 600,- € za mesiac, z účtu vyplýva, že musela vrátiť, čo dlhovala poisťovni, teda poistné na nemocenské poistenie. Je to reciprocita, sú proste strašne vysoké sumy za tie balíky. Navrhovateľka si teda platila zároveň poistku vo výške 202,46 € každý mesiac, a to 7 mesiacov predtým, ako začala byť práceneschopná. Sumu 202,46 € jej dával syn, lebo ona bola bez finančných prostriedkov a až následne mala nárok na nemocenské dávky. Videla, aký je jej zdravotný stav zlý, tak sa musela poistiť. Tiež preto, lebo videla, aký postoj zaujal ku nej a k synovi odporca. Uviedla, že posledná dávka nemocenského jej bude vyplatená do 15. augusta 2014 a to za mesiac júl, teda mesačne pozadu.

Navrhovateľka na pojednávaní vzala návrh na začatie konania v časti uplatneného nároku na príspevok rozvedeného manžela vo výške 10,- € od 9.8.2013 späť.

Odporca prostredníctvom svojho splnomocneného zástupcu súhlasil so zastavením konania v tejto časti uplatneného nároku navrhovateľky.

Právny zástupca odporcu poukázal na nové okolnosti na strane odporcu, ktoré ale ešte v tomto štádiu nevie zdokladovať, odporca sa nakoniec rozhodol viesť rodinný život so svojou partnerkou a odísť zo spoločného bytu do rodinného domu, ktorý chcel odkúpiť, pričom ho odkúpil tak, že sa vyhol dražbe spoluvlastníckeho podielu jeho sestry na rodinnom dome v W. A., pričom na tento účel si vzal spotrebný splátkový úver, ale Okresný súd v Žiline ešte tento prevod neschválil. Situácia u odporcu sa zmenila tak, že kúpil tento spoluvlastnícky podiel na rodinnom dome v W. A., list vlastníctva č. XXXX, pričom takouto cestou musel ísť aj z toho dôvodu, že hypotekárny úver by mu banka neposkytla, pretože nehnuteľnosť leží na parcele, ktorá nie je vysporiadaná, nie je ani evidovaná na liste vlastníctva, teda musel si to riešiť splátkovým úverom, ktorý je menej výhodný, ako hypotekárny úver a rozhodol sa rekonštruovať túto nehnuteľnosť a uzavrieť manželstvo s novou partnerkou a preto vrátiť dar, ktorý od matky prijal, pretože sa nebude vedieť postarať o svoju matku tak, ako to sľúbil pri darovaní. Takže v tomto období má odporca okrem doterajších výdavkov aj výdavky na splácanie tohto splátkového úveru.

Odporca má tú vedomosť, ale je to ťažké preukázať, že navrhovateľka vyučuje cudzie jazyky a platby, keďže vedie súdne konanie, pre istotu radšej príjme v hotovosti, aby súd vlastne ani nevedel si overiť, či je schopná sa živiť, alebo nie je schopná sa živiť, takže odporca je toho názoru, že navrhovateľka sa vie živiť, ale musí existovať aj určitá ochota.

Pokiaľ ide o sumu 60.000,- € tak v tomto smere poukazuje na tú skutočnosť, že navrhovateľka sa zbavila peňažnej sumy 60.000,- € len za tým účelom, aby kúpila byt synovi, ktorému nakoniec platí ešte aj nájomné, čo je podľa názoru odporcu nemorálne, túto sumu, ak by sa rozdelila na obdobie 5 rokov, vychádza to na 1.000,- € mesačne, takže navrhovateľka mohla túto sumu použiť aj iným spôsobom, mohla si ju uchovať, veď v tom čase boli vlastne s odporcom manželmi, takže mohla sa usporiadať aj v rámci manželstva nejakým iným smerom, takže tento príjem mohla aj v dnešnej dobe použiť na platenie svojich nákladov namiesto toho, aby sa obracala na súd na priznanie nároku na príspevok na výživu pre rozvedeného manžela.

Navrhovateľka uviedla, že svojmu synovi za užívanie bytu neplatí žiadne nájomné, platí len N. úhrady, ktoré súvisia s užívaním bytu a platí elektrinu.

Pojednávanie bolo na návrh odporcu odročené za účelom preukázania skutočností súvisiacich s prevodom vlastníckeho práva k bytu, ktorý bol v BSM navrhovateľky a jej prvého manžela.

Navrhovateľka podaním doručeným súdu dňa 4.8.2014 oznámila, že na základe mnohých faktorov (aféra okolo exekúcie družstevných bytov na C.) bola nútená vykonať prevod družstevného bytu do vlastníctva nájomcu - člena bytového družstva (Stavebné bytové družstvo M. Bela 852, Žilina), kde boli členmi a teda sa stali vlastníkami bytu navrhovateľka a bývalý manžel H. G., čo vyplýva zo zmluvy o prevode bytu do vlastníctva nájomcu, č. zmluvy XXXX/X/XXXX. Po získaní vlastníctva k bytu na C. a odstránení hrozby exekúcie bytu vzhľadom na nepraktičnosť umiestnenia bytu (sídliisko C.) a dohody už pri rozvode konaní s bývalým manželom H. G. o vyporiadaní vlastníctva k bytu na C. (že po dovŕšení 18 rokov H. prevedú vlastníctvo na ich syna H. G.), sa navrhovateľka rozhodla spolu so synom H., že sa presťahujú na sídlisko S., bližšie k rodičom navrhovateľky, starým rodičom a bratovi, s čím súhlasil aj bývalý manžel H. G.. Aby toto mohli zrealizovať, museli byť na C. odpredať (kúpna zmluva zo dňa 7.6.2010). Následne kúpili byt na S. (kúpna zmluva zo dňa 8.7.2010), kde vlastníkom bytu je už syn navrhovateľky z prvého manželstva H. G., tak ako bolo dohodnuté s prvým manželom s tým, že v tomto byte stále býva navrhovateľka so synom T.. Všetky tieto transakcie si vyžiadali náklady nad rámec ceny z predaja bytu na C..

Zo zmluvy o prevode družstevného bytu do vlastníctva nájomcu - člena bytového družstva č. s. 3433/8/04/2007 (č.l. 357 spisu) uzatvorenej dňa 20.12.2007 medzi Stavebným bytovým družstvom, M. Bela 852, 010 15 Žilina ako prevodcom a L. G., rod. U., nar. XX.X.XXXX a H. G., nar. XX.X.XXXX ako nadobúdateľmi súd zistil, že predmetom prevodu bol byt č. XX, X. NP, X. obytné NP, t.j. prvé poschodie, vchod č. X, v obytnom dome súp. č. XXXX postavenom na pozemku parc. č. KN XXXX/

XX, kat. úz. R., zapísaný na LV č. XXXX, ako i podiel na spoločných častiach, spoločných zariadeniach domu 8308/183924.

Z kúpnej zmluvy uzatvorenej dňa 7.6.2010 medzi H. G., nar. XX.X.XXXX a L. H., rod. U., nar. XX.X.XXXX, ako predávajúcimi a G. O. ako kupujúcou, súd zistil, že predmetom kúpnej zmluvy bol byt č. X na X.p. obytného domu súp. č. XXXX v R., na ul. Z., vedený na LV č. XXXX, kat. úz. R., ako i spoluvlastnícky podiel na spoločných častiach a spoločných zariadeniach vyššie uvedeného obytného domu, pričom v zmluve je konštatované v článku I. bod 3., že predávajúci tieto nehnuteľnosti nadobudli zmluvou o prevode družstevného bytu do vlastníctva nájomcu - člena bytového družstva č. z. 3433/8/04/2007, uzatvorenej dňa 20.12.2007, a to dňom podania návrhu na vklad do katastra nehnuteľností, rozhodnutie Správy katastra v Žiline č. V 1977/08 zo dňa 4.3.2008. Zmluvné strany sa dohodli na celkovej kúpnej cene predmetu zmluvy vo výške 60.000,- € s tým, že k rukám predávajúcich bude zaplatená časť kúpnej ceny vo výške 23.000,- € v deň podpisu zmluvy a časť kúpnej ceny vo výške 37.000,- € najneskôr do 15.6.2010.

Podľa rozhodnutia Správy katastra Žilina (č.l. 346 spisu) bol povolený vklad tejto kúpnej zmluvy dňa 13.7.2010 č. vkladu V 4896/10, v ktorý deň nadobudlo rozhodnutie právoplatnosť a nastali právne účinky vkladu.

Z kúpnej zmluvy uzatvorenej dňa 8.7.2010 medzi O. N. zastúpenou na základe plnej moci Ing. O. N., rod. G., ako predávajúcou a H. G., nar. XX.X.XXXX ako kupujúcim súd zistil, že predmetom zmluvy je byt č. XX na X.p. bytového domu súp. č. XXXX vo vchode X, na ul. O. v R., postaveného na pozemku KN C parc. č. XXXX, zastavané plochy a nádvoria v podiele 1/1 a spoluvlastnícky podiel priestoru na spoločných častiach a zariadeniach domu vo veľkosti 7292/309670 a spoluvlastnícky podiel na pozemku KN C parc. č. XXXX o výmere XXX m² zastavané plochy a nádvoria vo veľkosti 7292/309670, vedené na LV č. XXXX kat. úz. R.. Kúpna cena bola v zmysle článku III. zmluvy dohodnutá vo výške 67.000,- € s tým, že kupujúci zaplatí časť kúpnej ceny v sume 65.000,- € prevodom na účet predávajúcej najneskôr dňa 31.7.2010, pričom sumu 2.000,- € zaplatil kupujúci pred podpisom tejto zmluvy na účet sprostredkovateľa M&M Reality Holding, a.s. Bratislava.

Z rozhodnutia Správy katastra Žilina č. vkladu V 5947/10 zo dňa 9.8.2010 súd zistil, že vklad vlastníckeho práva na základe hore uvedenej kúpnej zmluvy bol povolený dňa 9.8.2010, ktorým dňom nadobúda rozhodnutie právoplatnosť a ktorého dňa nastávajú aj právne účinky vkladu.

Z vyjadrenia Sociálnej poisťovne Ústredie zo dňa 28. júla 2014, adresovaného navrhovateľke súd zistil, že pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť navrhovateľky je od 7. júla 2014 50 %. Vzhľadom na to, že pri predchádzajúcom preskúmaní zdravotného stavu bol pokles schopnosti navrhovateľky vykonávať zárobkovú činnosť taktiež 50%, invalidný dôchodok sa naďalej vypláca v sume, v akej patrila.

Súd vo veci vykonal dňa 15.8.2014 pojednávanie, na ktorom vykonal dokazovanie výsluchom navrhovateľky a odporcu.

Vzhľadom na opakované námietky odporcu k disponovaniu navrhovateľky s bytom na Z. ul. v R. na sídlisku C. patriacim v minulosti do BSM navrhovateľky a jej prvého manžela H. G. navrhovateľka uviedla, že najprv bol predaný byt na Z. ulici za 60.000,- €, potom bol kúpený byt za 67.000,- € na O. ul., tých 60.000,- € bolo teda z predaja toho bytu, čo mali s prvým manželom a ten byt, v ktorom teraz býva, bol nadobudnutý za sumu 67.000,- €. Suma 1.000,- € boli náklady na sťahovanie a maľovanie, 5.000,- € dala navrhovateľka zo svojich úspor a 3.000,- € jej požičal otec. Čiže navrhovateľka bola so svojím bývalým manželom dohodnutá, že ten byt si nevysporiadajú v rámci BSM, ale potom, ako ich syn H. dovŕši 18. rok veku, prevedú tento byt na syna H.. Navrhovateľka ale potrebovala byť v tej dobe blízko pri rodičoch, lebo rodičia jej pomáhali, pretože odporca jej rok a pol nedával peniaze. Bolo to v období, kedy odporca finančne zadlžil navrhovateľku dvomi úvermi - na auto v júli 2010 a v auguste 2010 na chalupu. Navrhovateľka bola v presvedčení, že sa s odporcom dajú dokopy, navrhovateľka sa kvôli mal. T. snažila zo všetkých síl, chodila do manželskej poradne.

S bývalým manželom H. G. bola navrhovateľka dohodnutá tak, že ten byt bude užívať navrhovateľka, kým syn H. dovŕši 18 rokov. Rátala s tým, že sa vydá a že sa o ňu postará manžel. Bolo to tak, že darovala synovi H. 30.000,- €, jej exmanžel H. G. daroval synovi tiež 30.000,- €, a keďže bolo potrebné na kúpu bytu doplatiť 7.000,- €, tak dala túto sumu na ten byt vo výške 5.000,- € zo svojich úspor a 3.000,- € si požičala od svojho otca, z toho 2.000,- € ešte dala na kúpu toho bytu. So synom H. om bola dohodnutá

tak, že v tomto byte bude v nájme s mal. T., kým sa syn H. neožení. Pokiaľ právny zástupca odporcu uviedol, že si mohla pokryť svoje náklady z tej kúpnej ceny 30.000,- €, resp. on hovoril 60.000,- €, tak sa navrhovateľka pýta, kde by potom bývala, a to s malým dieťaťom, keby si z tejto sumy pokrývala tieto bežné náklady. Rátala s tým, že sa vydá, keďže o ženu sa väčšinou starajú muži. Ale potom si našla odporcu a myslela si, že to je úplne iná osobnosť, preto jej tak na peniazoch nezáležalo. Myslela si, že tam bude láska a opora. On ale urobil pravý opak, postavil sa k rodine nezodpovedne. Navrhovateľka sa zo sumy 30.000,- € nijako nezabezpečila, zabezpečil ich najstarší syn tým, že im dal do prenájmu svoj byt.

Právny zástupca odporcu uviedol, že podľa názoru odporcu navrhovateľka sa o seba postarať vie, vie si nájsť prácu, jednoducho musí sa nejakým spôsobom aj sama vzchopiť. Táto životná situácia nie ničím neobvyklá, pretože 50 % manželstiev je rozvedených. Poukázal na správu Brain medical, MUDr. V. S., zo dňa 6.9.2013, podľa ktorej má navrhovateľka podstupovať nejakú systematickú pracovnú záťaž. Teda ak podstupuje nejakú systematickú pracovnú záťaž, tak asi pravdepodobne niečo robí a tým pádom pravdepodobne má aj nejaký príjem. Čo sa týka predaja bytu na C. a následnej kúpy bytu vo S., doplatenie ďalších 5.000,- € skôr svedčí o tom, že navrhovateľka sa jednoducho zbavila peňazí, zbavila sa najmenej sumy 30.000,- € .

Pokiaľ ide o odporcu, má síce hrubú mzdu vo výške približne 1.144,- €, ale odporca má tak isto nejaké svoje povinnosti, zatiaľ má povinnosť postarať sa o svoju matku a platiť tie náklady, tiež všetky splátky úverových zmlúv platí odporca. Pokiaľ sa odporca rozhodol odkúpiť spoluvlastnícke podiely v rodinnom dome v W. A. od svojich súrodencov, je to len jeho osobné rozhodnutie a tak isto, ako sa navrhovateľka dožadovала počas manželstva, aby sa o ňu postaral, tak teraz keď tento vzťah zanikol rozvodom a odporca má novú partnerku, aj táto môže tak mať rovnaké požiadavky, ako navrhovateľka. Odporca sa proste rozhodol riešiť to takým spôsobom, že si odkúpi nehnuteľnosť a dar vráti. Ďalej poukázal na konanie o manželské výživné, návrh bol na sume 200,- €, súd priznal 80,- € a potom, ako sa vrátil spis z krajského súdu zrušujúcim uznesením, sa vykonalo ďalšie dokazovanie a vtedy sa objavili ďalšie skutočnosti, že navrhovateľka má iné príjmy, výsledok bol ten, že nakoniec súdnym zmerom sa priznalo 50,- € a všetci z toho boli prekvapení, že pristúpila nakoniec na tento súdny zmer.

Navrhovateľka bola naposledy zamestnaná v zahraničí, v roku 2002 ako opatrovateľka. Odvtedy nepracovala, bola evidovaná na úrade práce. Prvýkrát jej bol priznaný invalidný dôchodok v januári 2013. Dovtedy bola relatívne zdravá. Bola na materskej dovolenke a potom na predĺženej materskej dovolenke do 6 rokov. Pracovala v roku 1997 v spoločnosti Slovak Inter Cargo, ale len krátko. Vtedy mala problém s tým alkoholom. Potom išla hneď na liečenie. Z alkoholu sa liečila v roku 1997, to bolo vtedy, keď mal najstarší syn H. 7 rokov. Odvtedy nemá problémy s alkoholom. Nevedela sa vyjadriť k otázke, z akého dôvodu je v správe BrainMedical zo 6.9.2013 uvedené, že „vzhľadom k zdravotného stavu, zo psychiatrického hľadiska je systematickou pracovnou záťažou a pod vplyvom stresu vystavená riziku hlbšej dekompenzácie zdravotného stavu“. Navrhovateľka poukázala na predpísané lieky, ktoré užíva, pri ktorých nedokáže normálne fungovať, stále spí, je bez energie. Nedá sa učiť pod vplyvom takýchto silných liekov.

Právny zástupca odporcu uviedol, že možno pri návšteve u pani doktorky S. sa jej navrhovateľka zverila, že pracuje, lebo odporca tvrdí, že navrhovateľka duševne pracuje, vyučuje cudzie jazyky a pri stanovovaní diagnózy a predpisovaní liekov lekárka asi prihliadala aj na jej duševnú záťaž.

Na návrh právneho zástupcu odporcu bolo dokazovanie doplnené dopytom na BrainMedical s.r.o., MUDr. V. S. na skutočnosť, či sa navrhovateľka MUDr. S. sťažovala počas liečby na pracovnú záťaž, alebo nadmernú pracovnú záťaž, resp. čo uvádzala ohľadom svojej pracovnej činnosti, výkonu práce, výkonu zamestnania a najmä čo myslela MUDr. S. pod formuláciou: ... je systematickou pracovnou záťažou a pod vplyvom stresu vystavená riziku hlbšej dekompenzácie zdravotného stavu.

Na návrh navrhovateľky bolo dokazovanie doplnené aj o správu zamestnávateľa odporcu o príjme odporcu.

Z potvrdenia spoločnosti VÁHOSTAV - SK, a.s. o príjme navrhovateľa za obdobie od 2/2013 do 8/2014 súd zistil, že priemerná čistá mzda za obdobie 2/2013-8/2014 je 873,84,- € a čistý priemerný mesačný príjem za uvedené obdobie je 1.002,68 €.

Zo správy Brain Medical, s.r.o., V. Spanyola 45, 010 01 Žilina, zo dňa 9.9.2014 (č.l. 391 spisu) súd zistil, že pani L. H. G. sa počas svojej liečby nesťažovala na pracovnú záťaž, ale na záťaž psychickú, ktorá vyplýva z jej životnej situácie a zdravotného stavu. K systematickej pracovnej záťaži sa MUDr. V. S. vyjadrovala na žiadosť zo dňa 19.8.2014, či zdravotný stav navrhovateľky sa umožňuje zamestnať.

Z posudku posudkového lekára sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne, pobočka Žilina, MUDr. L. S., overeného posudkovým lekárom MUDr. M. U., zo dňa 29. apríla 2013 súd zistil, že účastník konania L. H. G. je dlhodobo v evidencii psychiatrickej ambulancie pre depresívny syndróm, panickú poruchu. Podrobuje sa pravidelným kontrolám s medikáciou a psychoterapeutickým vedením. Klinicky je ladenie odkloniteľné, skôr labilita afektov, zvýšené anxiózne hladina, výrazná oscilácia afektívnej tenzie, impulzivita, v záťaži opakované anxiózne depresívne dekompenzácie, somatizácia ťažkostí. Zdravotný stav posudzovanej bol konzultovaný s ošetrujúcou psychiatrickou, ktorá uvádza, že prognóza ochorenia u posudzovanej nie je priaznivá, nutná je trvalá kontinuálna terapia psychofarmakami, celoživotná dispenzarizácia, dochádza k opakovaným depresívnym dekompenzáciám v záťaži. Ochorenie je zaradené v príslušnej položke s určením hornej hranice rozpätia, t.j. 45% vzhľadom na dlhodobú liečbu, chorobné prejavy. Pridružená je pravostranná artróza gr. II-III v liečbe ortopéda. Posudzovaná v minulosti utrpela zlomeninu krčka stehnovej kosti vpravo. Funkčný nález na pravom kĺbe opodstatňuje zvýšenie percentuálnej miery o 5 %. Miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť je 50%. Podľa pracovnej rekomandácie uvedenej v posudku navrhované pracovné zaradenie: na pôvodnom pracovisku: vhodné, na trhu práce: vhodné. Obmedzenie schopnosti, môže vykonávať prácu len v prostredí bez nadmernej fyzickej a psychickej záťaže. Môže vykonávať prácu administratívneho charakteru, ľahšie pomocné práce. Ďalej súd z posudku zistil, že nie sú uvedené odporúčania na pracovnú rehabilitáciu a rekvalifikáciu. Miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v percentách predstavuje 50% s dátumom vzniku invalidity 9.1.2013 vzniknutej v dôsledku choroby.

Zo správy praktického lekára pre dospelých MUDr. M. G. zo dňa 15.8.2014 súd zistil, že pacientka je v stresovej porozvodovej situácii s panickými stavmi, s pocitmi búšenia srdca a dychovej tiesne. Je doporučené pokračovanie v liečbe, kľudový režim, kompletné interné a laboratórne vyšetrenie.

Na pojednávaní konanom dňa 17.9.2014 bolo vykonané dokazovanie výsluchom navrhovateľky, jej splnomocneného zástupcu L.. M. U. a výsluchom odporcu.

Splnomocnený zástupca navrhovateľky uviedol, že bol splnomocnený na zastupovanie navrhovateľky aj z dôvodu prípadných zdravotných problémov navrhovateľky, ktorými teraz navrhovateľka aktuálne trpí. Vo veci nebude podávať žiadne ďalšie vyjadrenia, nebude tvrdiť žiadne ďalšie skutočnosti, pridržiava sa všetkých doterajších tvrdení.

Právny zástupca odporcu uviedol, že odporca splácal tie záväzky z úverov, ktoré vznikli počas manželstva v dôsledku kúpy vecí, ktoré dnes užíva on a tak sa cíti byť zaviazaný. Preto argument navrhovateľky o zadlženosti neprichádza do úvahy. Správa Brain medical nič nevyjasnila ohľadom nadmernej pracovnej záťaže a s poukazom na rozhodnutie o čiastočnom invalidnom dôchodku, podľa ktorého je navrhovateľka schopná, aj keď len čiastočne, vykonávať určité práce a teda je schopná si zabezpečiť príjem, je schopná sa živiť, a preto jej nárok na príspevok nepatrí.

Odporca uviedol, že úver, ktorý dokladoval vo výške 140,- €, v Slovenskej sporiteľni vyplatil a zobral si výhodnejší úver na zabezpečenie rekonštrukcie svojho bývania v W. A., ktorý spláca splátkou 269,38 €. Ku potvrdeniu zamestnávateľa o výške mzdy uviedol, že mzda je uvedená aj s deťmi, aj s cestovným, čiže to sú náhrady, ktoré sa nezapočítavajú do mzdy, keďže mzda môže byť s tými deťmi, ale nemusí.

Splnomocnený zástupca navrhovateľky uviedol, že pracoval dlhé roky v personalistike, zamestnal veľa ľudí, ale nepozná takého zamestnávateľa, ktorý by zamestnal navrhovateľku a hoci je navrhovateľka jeho dcérou, nikdy by takého človeka nezamestnal. Hoci by mala i 25 rokov, a nie 45. Splnomocnený zástupca navrhovateľky s ňou žije v podstate celý život, veď je to jeho najstaršia dcéra a i keď lekár najlepšie posúdi zdravotný stav akýmsi číslami, on to vie posúdiť z hľadiska životného, ako sa navrhovateľka správa. Bol sa poradiť u pani doktorky S., pretože to sú stavy, ktoré sú nie jednoduché, to normálny človek možno ani nepochopí, lebo to sú duševné poruchy, ktoré vznikajú z panického strachu z niečoho. Vtedy sa navrhovateľka roztrasie, plače.

Súd o návrhu navrhovateľky rozhodol rozsudkom zo dňa 17.9.2014 tak, že konanie v časti návrhu na zaplatenie príspevku na výživu rozvedeného manžela vo výške 10,- € mesačne za obdobie od 9.8.2013 na základe späťvzatia navrhovateľky v uvedenej časti zastavil a zaviazal odporcu platením príspevku na výživu rozvedenej manželky vo výške 70,- € mesačne od 1.3.2013 do 20.2.2018, splatný vždy do 20. dňa mesiaca vopred k rukám navrhovateľky. Zameškané výživné za obdobie od 1.3.2013 do 30.9.2014 vo výške 490,- € súd zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľke v splátkach vo výške 20,- € mesačne spolu s bežným výživným až do úplného splatenia celého dlhu pod hrozbou straty výhody splátok, v prípade nezaplatenia jednej splátky v určenej výške a čase. Vo zvyšnej časti návrh zamietol.

Proti rozsudku podal odporca odvolanie, o ktorom rozhodol Krajský súd Žilina uznesením č.k.5Co/150/2015 zo dňa 21.4.2015 tak, že rozsudok Okresného súdu v odvolaní napadnutej časti zrušil a vec sa mu vrátil na ďalšie konanie, rozsudok Okresného súdu v časti, v ktorej konanie zastavil, ponechal nedotknutý. Odvolací súd z podaného odvolania akceptoval tú skutočnosť, že súd nemôže určiť príspevok na výživu rozvedenej manželky v budúcnosti (v tomto prípade do 20.02.2018), pretože v priebehu ďalších rokov, ďalšieho obdobia, môže nastať taká zmena pomerov, že by platenie príspevku na výživu rozvedenej manželky sa mohlo dostať do roviny rozporu s dobrými mravmi. Dôvodov na zmenu pomerov môže byť veľmi veľa, napr. uzatvorenie nového manželstva navrhovateľky, resp. vznik partnerského spolužitia s iným mužom, strata zamestnania odporcu a prípadná ďalšia zmena sociálnych, majetkových a zárobkových pomerov na jeho strane, ktorá by odôvodňovala zmenu výšky príspevku na výživu rozvedeného manžela. Odvolací súd ďalej konštatoval, že prvostupňový súd správne ustálil, že vyživovacia povinnosť plnoletého dieťaťa voči navrhovateľke (matke) nepredchádza a nemá prioritu pred prípadným priznaním príspevku na výživu od rozvedeného manžela, čo vyplýva z ustanovenia § 67 ods. 2 ZoR.

Navrhovateľka sa po rozhodnutí odvolacieho súdu vyjadrila vo veci písomným podaním, v ktorom uviedla, že je stále odkázaná na fyzickú, psychickú a finančnú podporu svojich rodičov a syna H.. Stále býva v podnájme v byte staršieho syna, ktorý sa v byte zdržiava len minimálne. Na základe zmluvy o prenájme hradí náklady za dodané služby správcovi bytu Bytterm, a.s. Žilina a uhrádza platby za dodávku elektriny, plynu a poplatok za RTVS, taktiež poplatok za odvoz komunálneho odpadu. Čo sa týka zdravotného stavu navrhovateľky, rozhodnutím ÚPSVaR Žilina zo dňa 21.10.2013 bola navrhovateľke určená miera funkčnej poruchy na 50% ako osobe s ťažkým zdravotným postihnutím a v lekárskom posudku zo dňa 17.10.2013 bol stanovený termín opätovného posúdenia zdravotného stavu navrhovateľky na mesiac október 2016. Navrhovateľka poukázala na zhoršenie svojho zdravotného stavu oproti roku 2014. Od 01.06.2015 bola hospitalizovaná, podstúpila operáciu bedrového kĺbu a až dňa 07.07.2015 bola prepustená do domáceho ošetrovania. Pohyb má umožnený len pomocou podporných barlí, čo bude pretrvávajúť najmenej tri mesiace a počas ďalšieho obdobia 3 - 6 mesiacov má používať nemecké palice, preto je úplne odkázaná len na pomoc svojich rodičov, ako fyzicky, tak aj finančne. Možnosť zamestnať sa v súčasnej, a aj najbližšej dobe, minimálne do konca roku 2016, je nereálna, a to z dôvodu veku, stavu na trhu práce, zdravotného stavu a v neposlednom rade starostlivosti o maloletého syna T., ktorý začne navštevovať ZŠ na O.e.

Navrhovateľka k vyjadreniu predložila nasledovné listinné dôkazy, z ktorých súd zistil:

Zo zmluvy o nájme bytu, uzatvorenej dňa 01.01.2015 medzi H. G., nar. XX.XX.XXXX ako prenajímateľom a navrhovateľkou ako nájomcom, súd zistil, že predmetom nájmu je 3-izbový byt č. XX vo vchode č. X, na X. posch., v dome č. súp. XXXX na pozemku CK N XXXX, na dobu neurčitú s tým, že nájomca bude platiť za užívanie predmetu nájmu služby spojené s užívaním bytu vo výške stanovenej predpisom zálohovej úhrady a užívanie predmetu nájmu „evidenčný list pre výpočet úhrady za užívanie bytu“, vystavený správcovskou spoločnosťou N., a.s. R..

Z evidenčných listov pre výpočet úhrady za užívanie bytu č. XX na 4. podlaží na adrese O. XXXX/X/XX vlastníka H. G. súd zistil, že mesačná zálohová úhrada predstavuje od 01.03.2014 sumu 178,23 € a od 01.01.2015 sumu 179 €.

Z rozhodnutia ÚPSVaR Žilina zo dňa 21.10.2013 č. záznamu: 2013/31240, č. spisu: ZA1/OPČ/SOC/2013/73691, PO 1487/2013/DK súd zistil, že na základe odvolania navrhovateľky proti rozhodnutiu ÚPSVaR Žilina, odboru sociálnych vecí a rodiny, oddelenia posudkových činností zo dňa 05.09.2013 a po opätovnom posúdení zdravotného stavu fyzickej osoby na základe doplnenia spisovej dokumentácie

uvedené rozhodnutie vo veci vyhotovenia preukazu fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím zmenil tak, že odvolaniu navrhovateľky vyhovel, a určil mieru funkčnej poruchy na 50 %, fyzická osoba je podľa zákona o peňažných príspevkoch na kompenzáciu ťažkého zdravotného postihnutia fyzickou osobou s ťažkým zdravotným postihnutím, na základe čoho bude vyhotovený navrhovateľke preukaz fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím bez sprievodcu, posudkový lekár ÚPSVaR Žilina v lekárskom posudku č. 2013/301233 zo dňa 17.10.2013 stanovil termín opätovného posúdenia zdravotného stavu na mesiac október 2016.

Z rozhodnutia Sociálnej poisťovne ústredie č. 685 327 7211 0 zo dňa 04.12.2014 súd zistil, že navrhovateľke bol zvýšený od 01.01.2015 invalidný dôchodok o sumu 2,70 € mesačne, na sumu 120,90 € mesačne.

Podľa oznámenia Sociálnej poisťovne ústredie zo dňa 08.07.2014 pokles schopnosti navrhovateľky vykonávať zárobkovú činnosť predstavuje od 07.07.2014 50 %.

Z prepúšťacej správy Fakultnej nemocnice s poliklinikou (č.l. 492 spisu) súd zistil, že navrhovateľka bola v čase od 01.06.2015 do 16.06.2015 hospitalizovaná, dňa 12.06.2015 podstúpila operáciu z dôvodu fraktúry bázy krčka pravého femuru (zlomenina krčka stehnovkej kosti).

Z prepúšťacej správy (č.l. 493 spisu) súd zistil, že následne bola navrhovateľka hospitalizovaná aj v čase od 16.06.2015 do 07.07.2015 na ortopedickom oddelení FNŠP Žilina.

Súd vykonal dňa 04.09.2015 pojednávanie, na ktorom vykonal dokazovanie výsluchom navrhovateľky a odporcu, oboznámením sa s listinnými dôkazmi predloženými v konaní účastníkmi konania po rozhodnutí odvolacieho súdu o odvolaní odporcu.

Navrhovateľka zotrvala na návrhu na začatie konania, domáhala sa určenia príspevku rozvedenej manželky vo výške 70,- € mesačne od 01.03.2013 vrátane obdobia, počas ktorého poberala nemocenské dávky. Pre prípad vyhovenia návrhu žiadala, aby bol odporca zaviazaný zaplatiť dlžnú sumu jednou splátkou, resp. splátkami vo výške 70,- € mesačne spolu s bežným výživným. Uviedla s poukazom na rozhodnutie ÚPSVaR Žilina, že požaduje, aby bol odporca zaviazaný platením príspevku do júla 2017, pretože je na 100 % isté, že dovtedy bude jej zdravotný stav taký zhoršený, ako je aj v súčasnosti a až potom bude jej zdravotný stav prehodnotený komisiou.

Právny zástupca odporcu súdu predložil fotodokumentáciu - fotografie displeja mobilného telefónu navrhovateľky s textovými správami, pričom poukázal najmä na SMS zo dňa 02.09.2014, ktorá má preukazovať, že navrhovateľka vyučuje cudzí jazyk, z ktorej činnosti si zabezpečuje týmto spôsobom príjem.

Z predloženej fotodokumentácie súd zistil, že sa jedná o textové správy z mesiacov marec, máj, september z roku 2011 a o dve správy z 27.08.2014 a 02.09.2014.

Text správy zo dňa 07.08.2014 je nasledovný: O., zajtra nechod', nemôžem, tento týždeň sa ozvem a dohodneme sa. Ďakujem. IK.

Správa zo dňa 02.09.2014 je v nasledovnom znení: Ahoj L., bol chorý malý a potom som mala zas problémy ja. Ale tento týždeň si už O. dohodneme. Už je to OK. Pekný deň. I.

Navrhovateľka uviedla, že O. je kamarátkin syn, zmaturoval v máji roku 2014, chcel ísť do zahraničia a kamarátka od navrhovateľky chcela, aby ho navrhovateľka preskúšala, či vie bežne komunikovať, ale nebolo to za peniaze. T., syn navrhovateľky bol chorý, potom bola chorá navrhovateľka a nevyšiel ani ten ďalší termín, takže to úplne padlo a vôbec ho nevyskúšala. A čo sa týka tých SMS-iek z roku 2011, vtedy sa navrhovateľka pokúšala učiť a nešlo jej to zo zdravotných dôvodov, mala strašne silné lieky a nemohla sa sústrediť.

Navrhovateľka poukázala, že odporca si umelo navyšuje splátky úveru, ktorý mu bol poskytnutý na dom, a to na sumu 800,- €, ktoré tvrdenie odporca nerozporoval.

Odporca prostredníctvom svojho právneho zástupcu poukázal na prednes navrhovateľky, ktorá žiadala o priznanie príspevku na výživu rozvedeného manžela len do obdobia júla 2017, čo považuje odporca za čiastočné späťvzatie návrhu na začatie konania, o ktorom by mal súd rozhodnúť, keďže navrhovateľka sa tak dobrovoľne vzdala práva, ktoré jej vznikne v budúcnosti.

Podľa ust. § 72 ods. 1 Zákona o rodine č. 36/2005 Z.z. (ďalej len ZoR) rozvedený manžel, ktorý nie je schopný sám sa živiť, môže žiadať od bývalého manžela, aby mu prispieval na primeranú výživu podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov.

Podľa ust. § 72 ods. 2 ZoR ak sa bývalí manželia nedohodnú, určí rozsah príspevku na výživu na návrh niektorého z nich súd. Prihliadne pritom aj na príčiny, ktoré viedli k rozvratu vzťahov medzi manželmi.

Podľa ust. § 72 ods. 3 ZoR príspevok na výživu rozvedeného manžela možno priznať najdlhšie na dobu päť rokov odo dňa právoplatnosti rozhodnutia o rozvoде. Súd môže výnimočne túto dobu predĺžiť, ak rozvedený manžel, ktorému súd príspevok priznal, nie je z objektívnych dôvodov schopný sám sa živiť ani po uplynutí tejto doby, najmä ak ide o toho manžela, ktorému bolo v konaní o rozvod manželstva zverené do osobnej starostlivosti dieťa s dlhodobou nepriaznivým zdravotným stavom, alebo o manžela, ktorý má sám dlhodobý nepriaznivý zdravotný stav vyžadujúci sústavnú opateru.

Podľa ust. § 75 ods. 1 ZoR pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Podľa ust. § 75 ods. 2 ZoR výživné nemožno priznať, ak by to bolo v rozpore s dobrými mravmi; to neplatí ak ide o výživné pre maloleté dieťa.

Súd v konaní postupoval v zmysle § 132 O.s.p., podľa ktorého dôkazy hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo včítane toho, čo uviedli účastníci. Rozhodnutie bolo vydané v súlade s ust. § 153 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého súd rozhodne na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov, ako aj na základe skutočností, ktoré neboli medzi účastníkmi sporné, ak o nich, alebo o ich pravdivosti nemá dôvodné a závažné pochybnosti.

Pri posudzovaní vyživovacej povinnosti odporkyne súd aplikoval ust. § 72 ods. 1, 2 a § 75 prvá veta ZoR a skúmal, či navrhovateľka nie je schopná sama sa živiť, teda či nemá žiadny príjem, prípadne jej príjem je nedostatočný a nestačí na úhradu jej osobných potrieb. Pri skúmaní existencie nároku na príspevok rozvedeného manžela neplatí zásada, ktorá sa uplatňuje pri posudzovaní nároku na výživné manžela, teda že hmotná a kultúrna úroveň oboch manželov má byť zásadne rovnaká. Rozsah príspevku rozvedeného manžela je určovaný predovšetkým tým, že musí ísť o primeranú výživu a výživné je určené na úhradu odôvodnených potrieb, ktorými nemožno rozumieť len náklady na stravovanie, ale i náklady na všetky odôvodnené životné potreby, dané vekom, zdravotným stavom, spôsobom života a podobne. Rozsah, v ktorom sa tieto potreby pokrývajú, má byť však primeraný, čo znamená, že pôjde o bežné a obvyklé potreby, zodpovedajúce životnej situácii oprávneného a že naopak nepôjde o potreby, ktoré prevyšujú obvyklý štandard, a to ani vtedy, ak by ich povinný manžel mal možnosť pokryť. Pri posúdení požiadavky primeranej úhrady osobných potrieb je potrebné brať do úvahy aj to, či potreby oprávneného manžela nie sú čiastočne kryté iným spôsobom. Ďalším kritériom pre určenie rozsahu príspevku na rozvedeného manžela sú schopnosti a možnosti povinného, toto hľadisko však neovplyvňuje hornú hranicu príspevku, pretože podľa dikcie § 72 ods. 1 ZoR má povinný podľa svojich schopností a možností prispievať len na primeranú výživu oprávneného, a to aj vtedy, ak to jeho schopnosti a možnosti dovoľujú. Pokiaľ on sám nemá dostatočný príjem a ani ho nemôže získať, v tom prípade príspevok na výživu rozvedeného manžela priznať nemožno.

Vecnú legitimitáciu účastníkov mal súd preukázanú z rozsudku Okresného súdu Žilina č.k. 30P/281/2011-345 zo dňa 12.12.2012, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 20.2.2013, ktorým bolo manželstvo účastníkov uzatvorené dňa 8.3.2008 rozvedené.

V súlade s právnym záverom vyjadreným odvolacím súdom v uznesení č.k.5Co/150/2015 zo dňa 21.4.2015, a síce, že súd nemôže určiť príspevok na výživu rozvedenej manželky v budúcnosti, teda tak, ako prvostupňový súd pôvodne rozhodol rozsudkom zo dňa 17.9.2014, keď povinnosť odporcu platiť navrhovateľke príspevok na výživné rozvedenej manželky vymedzil na obdobie do 20.02.2018, súd po

zrušení rozsudku zo dňa 17.9.2014 odvolacím súdom rozhodol o návrhu navrhovateľky tak, že zaviazal odporcu platením výživného - príspevku na výživu rozvedenej manželky vo výške 70,- € mesačne od 01.03.2013, ktorý je splatný vždy do 20. dňa mesiaca vopred k rukám navrhovateľky, keďže, ako uviedol krajský súd vo svojom rozhodnutí, v priebehu ďalšieho obdobia po stanovení vyživovacej povinnosti môže nastať zmena pomerov, a to ako u navrhovateľky, tak i u odporcu, ktorá zmena pomerov by bola dôvodom na zmenu výšky príspevku na výživu rozvedeného manžela. Nemožno teda v čase určovania tejto vyživovacej povinnosti postupovať podľa ust. § 72 ods. 3 ZoR takým spôsobom, že doba trvania práva osoby oprávnenej na výživné, a tým zároveň doba trvania povinnosti osoby povinnej platiť výživné, sa vopred určí na čas piatich rokov počnúc dňom právoplatnosti rozhodnutia o rozvoде.

Aj v konaní nasledujúcom po rozhodnutí odvolacieho súdu uznesením č.k.5Co/150/2015 zo dňa 21.4.2015 mal súd nesporne preukázané i z ďalších listinných dôkazov predložených navrhovateľkou, že navrhovateľka nie je schopná sa sama živiť, a to najmä z dôvodu nepriaznivého zdravotného stavu.

Súd zotrval na svojom pôvodnom závere vyslovenom v rozsudku zo dňa 17.9.2014, a zamietol návrh na začatie konania v časti uplatneného nároku na príspevok rozvedenej manželky za obdobie od 2.8.2013 do 31.7.2014. Súdom mal zato, že výživa navrhovateľky bola v tomto období dostatočne zabezpečená z dávok nemocenského poistenia, ktoré navrhovateľka poberala vo výške 19,81100000 € za deň, čo mal súd preukázané z rozhodnutia Sociálnej poisťovne, pobočka Žilina, č.: 200-020782/CA02/2013 zo dňa 10.9.2013. V jednotlivých mesiacoch tak predstavovala dávka nemocenského poistenia sumu 540,80 € až 614,20 €.

V období od 1.3.2013 do 3.6.2013 bola navrhovateľka prakticky bez príjmu, pretože v tomto období jej nebol priznaný ani invalidný dôchodok, na ktorý jej vznikol nárok až na základe rozhodnutia Sociálnej poisťovne Ústredie č. 685 327 7211 0 zo dňa 3.6.2013, ktorým bol navrhovateľke so spätnou platnosťou od 9. januára 2013 priznaný invalidný dôchodok v sume 113,70 € mesačne, ďalším rozhodnutím Sociálnej poisťovne ústredie č. 685 327 7211 0 zo dňa 04.12.2014 bol navrhovateľke invalidný dôchodok zvýšený od 01.01.2015 o sumu 2,70 € mesačne na sumu 120,90 € mesačne. Vychádzajúc z uvedených rozhodnutí pozostával tak príjem navrhovateľky počas 19 mesiacov, a to v období od marca do júla 2013 (t.j. 5 mesiacov) a v období od augusta 2014 (dňa 31.7.2014 navrhovateľke skončilo podporné obdobie pre poskytovanie dávok nemocenského poistenia) do septembra 2015 (t.j. 14 mesiacov) len z dávky invalidného dôchodku. Vzhľadom na to súd priznal navrhovateľke za toto obdobie, právo na príspevok na výživu rozvedeného manžela v celkovej výške 1.330 € (19x70 €), ktorá suma predstavuje zameškané výživné a zaviazal odporcu na jeho zaplatenie v splátkach vo výške 50,- € mesačne splatných spolu s bežným výživným pod hrozbou straty výhody splátok v prípade nezaplatenia jednej splátky v určenej výške a čase. Súdom rozhodol o povinnosti odporcu splatiť navrhovateľke dlžné výživné splátkami v sume 50 €, nie vo výške 20 €, ako súd rozhodol v rozsudku zo dňa 17.9.2014, a to na návrh navrhovateľky, pričom zohľadnil finančnú situáciu navrhovateľky a prednosť vyživovacej povinnosti pred inými výdavkami odporcu, pričom vychádzal zo zrušujúceho rozhodnutia Krajského súdu Žilina 5Co/150/2015 zo dňa 21.4.2015, ktorý v jeho odôvodnení vytkol okresnému súdu len jeho rozhodnutie, ktorým povinnosť odporcu platiť navrhovateľke príspevok na výživné rozvedenej manželky vymedzil na obdobie do 20.02.2018, konštatoval správnosť ustálenia prvostupňovým súdom, že vyživovacia povinnosť plnoletého syna voči navrhovateľke nepredchádza a nemá prioritu pred prípadným priznaním príspevku na výživu od rozvedeného manžela. Odporcovi od rozhodnutia odvolacieho súdu teda nič nebránilo, aby si vyživovaciu povinnosť voči navrhovateľke aspoň čiastočne plnil, k čomu, ako vyplynulo z jeho vyjadrenia na pojednávaní, nedošlo.

Súdom mal preukázané, že najnutnejšie výdavky navrhovateľky predstavujú mesačne sumu 440 €, ktorá pozostáva zo sumy 220,- € na platby spojené s užívaním bytu a na elektrinu a zo sumy 200,- €, v ktorej sú zahrnuté výdavky na lieky, oblečenie a stravu.

Vzhľadom na takýto nepomer príjmov a výdavkov navrhovateľky súdom dospel k záveru, že návrh na začatie konania je čo do výšky navrhovateľkou požadovaného príspevku na výživu rozvedeného manžela za obdobie od marca do júla 2013 (t.j. 5 mesiacov) a v období od 1.8.2014 do budúcnosti v celom rozsahu dôvodný.

Súdom mal za to, že navrhovateľka dostatočne preukázala svoju zníženú schopnosť vykonávať zárobkovú činnosť, a tým sa samostatne živiť. Z rozhodnutia Sociálnej poisťovne Ústredie č. 685 327 7211 0 zo

dňa 3.6.2013 mal súd preukázané, že navrhovateľka bola uznaná za invalidnú, má pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o 50% v porovnaní so zdravou fyzickou osobou, a preto jej bol od 9. januára 2013 priznaný invalidný dôchodok. Z oznámenia MUDr. M. G., všeobecného lekára pre dospelých - ošetrojúceho lekára navrhovateľky, zo dňa 30.8.2013, mal súd preukázané, že navrhovateľka má pokles vykonávať zárobkovú činnosť o 50 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou a je v dlhodobej liečbe psychiatra (MUDr. S.) a ortopéda. Z rozhodnutia ÚPSVaR Žilina č. záznamu 2013/301240 zo dňa 21.10.2013, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 6.11.2013, mal súd preukázané, že navrhovateľke bola podľa § 12 Zákona o peňažných príspevkoch na kompenzáciu ťažkého zdravotného postihnutia určená miera funkčnej poruchy na 50% podľa prílohy 3 (časť IV. bod 4. písm. b/). a po nadobudnutí právoplatnosti tohto rozhodnutia sa vyhotoví pani L. H. G. preukaz fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím bez sprievodcu. Súd mal ďalej preukázané, že navrhovateľke bol dňa 6.11.2013 vydaný preukaz fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím.

Zo správy MUDr. V. S. - Brain Medical, s.r.o., V. Spanyola 45, 010 01 Žilina zo dňa 6.9.2013 v spojitosti so správou zo dňa 9.9.2014 mal súd preukázané, že (navrhovateľka vzhľadom k zdravotnému stavu zo psychiatrického hľadiska) by bola systematickou pracovnou záťažou a pod vplyvom stresu vystavená riziku hlbšej dekompenzácie zdravotného stavu.

Súd mal ďalej preukázané, že navrhovateľka bola počas konania, a to od 2.8.2013 práceneschopná, ktorá práceneschopnosť trvala aj po skončení podpornej doby, teda po dátume 31.7.2014. Zo správy praktického lekára pre dospelých MUDr. M. G. zo dňa 15.8.2014 vyplynulo, že navrhovateľke bolo doporučené pokračovanie v liečbe, kľudový režim, ako i kompletne interné a laboratórne vyšetrenie. Z posudku posudkového lekára sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne, pobočka Žilina, MUDr. L. S., overeného posudkovým lekárom MUDr. M. U., zo dňa 29. apríla 2013 mal súd okrem iného preukázané, že navrhovateľka je dlhodobo v evidencii psychiatrickej ambulancie pre depresívny syndróm, panickú poruchu, pričom prognóza ochorenia u posudzovanej podľa vyjadrenia ošetrojúcej psychiatricky nie je priaznivá, dochádza k opakovaným depresívnym dekompenzáciám v záťaži, zároveň je pridružená pravostranná artróza gr. II-III v liečbe ortopéda a miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť je 50%. Navrhovateľka môže vykonávať prácu administratívneho charakteru, ľahšie pomocné práce, a to len v prostredí bez nadmernej fyzickej a psychickej záťaže.

Na základe týchto listinných dôkazov mal súd nesporne preukázané, že i keď posudok posudkového lekára sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne, pobočka Žilina, MUDr. L. S. zo dňa 29. apríla 2013 pripúšťa, že navrhovateľka môže vykonávať prácu administratívneho charakteru, resp. ľahšie pomocné práce, zároveň však podmieňuje výkon týchto prác len v prostredí bez nadmernej fyzickej a psychickej záťaže. Vzhľadom na dlhodobú práceneschopnosť navrhovateľky v priebehu konania a odporúčenie ošetrojúceho lekára navrhovateľky MUDr. M. G. zo dňa 15.8.2014 pokračovať v liečbe, dodržiavať kľudový režim a vykonať kompletne interné a laboratórne vyšetrenie, je zrejmé, že navrhovateľka sa vzhľadom na svoj dlhodobý nepriaznivý zdravotný stav nemôže zamestnať.

Tvrdenia navrhovateľky o jej zlom zdravotnom stave a nedostatku finančných prostriedkov mal súd preukázané i vylúčením svedkyne M. G..

Z dokazovania vykonaného po rozhodnutí odvolacieho súdu navyše vyplynulo, že zdravotný stav navrhovateľky sa oproti roku 2014 výrazne zhoršil, pretože navrhovateľka podstúpila operáciu bedrového kĺbu dňa 12.6.2015, dňa 07.07.2015 bola prepustená do domáceho ošetrovania, čo mal súd preukázané z prepúšťacích správ Fakultnej nemocnice s poliklinikou - ortopedické oddelenie Žilina.

Súd pri posúdení požiadavky primeranej úhrady osobných potrieb zároveň skúmal, či potreby oprávneného manžela nie sú čiastočne kryté iným spôsobom. Pokiaľ odporca tvrdil, že navrhovateľka musí dostávať nejaké platby zo zahraničia, súd toto tvrdenie z účtu navrhovateľky preukázané nemal. Tiež nemal z účtu preukázané, že by navrhovateľka disponovala akýmikoľvek úsporami. Z ČSOB sporiaceho účtu č. XXXXXXXXXXX/XXXX vyplynulo, že navrhovateľka mala zostatok na účte ku dňu 31.12.2008 vo výške 100.000,- Sk/3.319,39 €, avšak túto sumu si v priebehu obdobia rokov 2008 - 2013 postupne z účtu vybrala. Ku dňu 31.12.2012 predstavoval zostatok na účte 375,22 € a ku dňu 15.5.2013 sumu 0,05 €, v ktorý deň navrhovateľka z účtu vybrala sumu 375,56 €. Súd mal preukázané, že navrhovateľka v tomto období nemala žiadny príjem, invalidný dôchodok jej bol priznaný až dňa 3.6.2013, odo dňa 9.1.2013. Navrhovateľka na pojednávaní vysvetlila, že tieto prostriedky boli použité na splatenie časti jej dlhov.

Pokiaľ bolo v konaní preukázané, že na účet navrhovateľky č. XXXXXXXXXX/XXXX previedli v rozhodnom období tretie osoby M. A., U. Y., O. O., M. N. a W. N. sumy oboznámené v rozsudku z prehľadu transakcií na účte navrhovateľky č. XXXXXXXXXX/XXXX, jednalo sa o sumy zanedbateľné, preto ich súd pri určení výšky príspevku na výživu rozvedenej manželky nebral do úvahy.

Pokiaľ odporca tvrdil, že má tú vedomosť, že navrhovateľka vyučuje cudzie jazyky a platby za tieto služby prijíma v hotovosti, teda navrhovateľka je schopná sama sa živiť, súd tieto tvrdenia v konaní preukázané nemal, navrhovateľka ich rozporovala s poukazom na užívanie predpísaných liekov, ktoré spôsobujú, že stále spí, je bez energie a pod vplyvom takýchto silných liekov sa nedá učiť. Následne, po rozhodnutí odvolacieho súdu, predložil odporca listinné dôkazy - fotodokumentáciu zobrazujúcu textové správy na preukázanie svojho tvrdenia, že navrhovateľka si zabezpečuje príjem vyučovaním cudzích jazykov. Súd tieto dôkazy vyhodnotil, pokiaľ sa týka textových správ z roku 2011, ako dôkazy irelevantné, keďže sa nevzťahujú k rozhodnému obdobiu od 1.3.2013, za ktoré je posudzovaný príjem navrhovateľky. Čo sa týka textových správ zo dňa 07.08.2014 a 02.09.2014, k týmto sa navrhovateľka na pojednávaní vyjadrila tak, že kamarátkinho syna O.a neučila a ani neučí. O. zmaturoval v máji roku 2014 a keďže mal v úmysle ísť do zahraničia, navrhovateľka ho mala len preskúšať, či vie bežne komunikovať. Súd konštatuje, že zo znenia správy zo dňa 02.09.2014 vyplýva, že navrhovateľka si mala s adresátkou textovej správy L. dohodnúť ďalší termín návštevy Mareka, odporca však súdu nepredložil listinný dôkaz, z ktorého by bolo preukázané, že skutočne došlo navrhovateľkou k poskytnutiu tejto výučby anglického jazyka. Odporca na preukázanie svojho tvrdenia nenavrhol vykonať žiadne ďalšie dokazovanie. Súd tak nemal preukázané tvrdenie odporcu, že navrhovateľka si zabezpečuje príjem výučbou angličtiny.

Súd mal v konaní preukázané, že čistá mzda odporcu za obdobie od 02/2013 do 08/2014 predstavovala 873,84,- € a čistý priemerný mesačný príjem za uvedené obdobie je 1.002,68 €. Odporca má jednu vyživovaciu povinnosť voči mal. synovi T. pochádzajúcemu z manželstva účastníkov, a to vo výške 160,- € mesačne. Súd mal preukázané, že odporca i pri zohľadnení všetkých jeho výdavkov, ako i pri aplikácii § 75 ods. 1 druhej vety ZoR je schopný plniť si túto vyživovaciu povinnosť voči odporckyni ako svojej bývalej manželke v súdom určenej výške.

Pokiaľ právny zástupca odporcu poukazoval na výsledok konania, v ktorom si navrhovateľka uplatnila nárok na manželské výživné, súd poukazuje na skutočnosť, že navrhovateľke bol priznaný invalidný dôchodok rozhodnutím Sociálnej poisťovne Ústredie č. 685 327 7211 0 zo dňa 3.6.2013 v sume 113,70 € mesačne, a to od 9. januára 2013, pričom manželstvo účastníkov zaniklo rozvodom ku dňu 20.2.2013 právoplatnosťou rozsudku č.s. č.k. 30P/281/2011-345, dokedy mala navrhovateľka nárok na manželské výživné. Vzhľadom na zmenu pomerov u navrhovateľky spočívajúcu v jej zhoršenom zdravotnom stave je zrejmé, že súd o nároku navrhovateľky na príspevok na výživu rozvedeného manžela rozhodoval za úplne iných skutkových okolností.

Súd nepovažoval vynaloženie finančných prostriedkov, ktoré navrhovateľka zabezpečila zo svojich úspor a z pôžičky poskytnutej jej otcom na doplatok za účelom zakúpenia bytu na S. jej synom z prvého manželstva za nevhodné nakladanie s finančnými prostriedkami, nakoľko z vykonaného dokazovania bolo nesporne preukázané, že navrhovateľka bola síce spoluvlastníčkou štvorizbového bytu na C., ktorý počas svojho prvého manželstva nadobudla s prvým manželom do BSM, o ktorého vyporiadaní v rámci BSM však boli dohodnutí tak, že po nadobudnutí plnoletosti synom H.om vlastníctvo tohto bytu prevedú na syna, k čomu aj došlo. Tento byt následne syn navrhovateľky H. G. predal a nadobudol vlastníctvo k inému bytu - trojizbovému bytu na S.. Z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že syn H. nie je odkázaný na bývanie v tomto byte, a preto poskytol byt na užívanie svojej matke - navrhovateľke a jej synovi pochádzajúcemu z manželstva s odporcom. Pokiaľ teda navrhovateľka zo svojich úspor a pôžičky od svojho otca doplácala na kúpnej cene za tento byt 8.000 €, riešila si tým len svoju bytovú otázku a nemohlo sa preto jednať o „vyhadzovanie finančných prostriedkov do vzduchu“, ako tvrdila strana odporcu.

Pokiaľ sa odporca bránil tvrdením, že sa za neho navrhovateľka vydala iba zo zistných dôvodov, a to iba pre peniaze, a bola v domnení, že odporca je solventný a zarába nadštandardne, čo sa odporca dozvedel až po rozvode manželstva od blízkej priateľky navrhovateľky, Ing. M. B., teda navrhovateľka sa za odporcu vydala z týchto osobných pohnútok, čo by bolo dôvodom pre posúdenie prípadu za súčasnej aplikácie ust. § 75 ods. 2 ZoR, podľa ktorého nie je nárok na výživné v prípade porušenia dobrých mravov, súd nemal v konaní preukázanú dôvodnosť tohto tvrdenia odporcu.

Naopak, navrhovateľka tvrdila, že s odporcom sa zoznámila na inzerát, hľadala harmonickú šťastnú rodinu a zároveň istotu v manželstve, ktorú by jej mal manžel poskytnúť, pričom práve odporca nástojil na uzatvorení manželstva. Odporca neunesol dôkazné bremeno v tomto smere. Pokiaľ odporca spochybňoval nárok navrhovateľky na výživné z dôvodu, že manželstvo podľa tvrdení účastníkov konania reálne trvalo necelý rok a podľa tvrdenia navrhovateľky ich manželstvo nefungovalo od začiatku, preto je v rozpore s dobrými mravmi, aby navrhovateľka požadovala príspevok na výživu rozvedeného manžela, ak manželstva nepriaznivo nezasiahlo do jej majetkových pomerov, podľa názoru súdu skutočnosť, ako manželstvo fungovalo a dokedy fungovalo nezakladá v tomto prípade aplikáciu ust. § 75 ods. 2 ZoR, pretože v konaní nebolo preukázané, že by navrhovateľka aj odporca vstupovali do manželstva s takou predstavou, že manželstvo bude trvať len krátku dobu a v prípade, že fungovať nebude, rozvedú sa. Účastníci konania v manželstve spolunažívali bežným spôsobom, z manželstva sa narodilo dieťa - mal. T. H.. Problémy medzi manželmi začali až po uzatvorení manželstva, pričom návrh na začatie konania o rozvod manželstva uzatvoreného dňa 8.3.2008 bol podaný až dňa 12.10.2011, z čoho je zrejmé, že manželia sa snažili manželstvo zachrániť. Vyživovacia povinnosť manželov ako i bývalých manželov je zakotvená v ust. § 72 a nasl. ZoR a nezávisí od dĺžky trvania manželstva, zákon poskytuje len možnosť nepriznania výživného v prípade porušenia dobrých mravov (§ 75 ods. 2 ZoR), čo v tomto prípade preukázané nebolo.

Tvrdenie navrhovateľky, že ju odporca celé manželstvo psychicky týral, v konaní preukázané nebolo. Z vykonaného dokazovania, a to z rozsudku OS Žilina, č.k. 30P/281/2011-345, ktorým bolo manželstvo účastníkov rozvedené, vyplynulo, že podľa tvrdenia navrhovateľky (v konaní 30P/281/2011-345 v procesnom postavení odporkyne) rozvrat manželstva spôsobil odporca svojou povahou a keďže trpela, už počas manželstva navštevovala psychiatra. Z uvedeného je zrejmé, že i keď medzi manželmi boli bežné spory vyplývajúce z rozdielných názorov na manželské spolužitie, na navrhovateľku tieto spory vplývali tak, že jej zdravotný stav sa zhoršil a bola nútená navštíviť psychiatra, u ktorého však bola liečená aj pred uzatvorením manželstva.

V konaní boli predložené aj úverové zmluvy, z vykonaného dokazovania však bolo preukázané, že na splácaní predmetných úverov sa navrhovateľka nepodieľa, nakoľko tieto boli použité na kúpu motorového vozidla, ktorým disponuje odporca a investované do nehnuteľnosti vo vlastníctve odporcu. Pokiaľ odporca uvádzal medzi svoje výdavky splátky týchto úverov, súd tieto výdavky nebral pri rozhodovaní o vyživovacej povinnosti odporcu do úvahy s poukazom na zákonom ustanovené prioritizovanie vyživovacej povinnosti pred ostatnými výdavkami. Zároveň súd dospel k záveru, že je dôvodné prejednávaný prípad subsumovať aj pod ust. § 75 ods. 1 druhej vety ZoR, pretože odporca sa vzdal svojho vlastníctva k spoluvlastníckemu podielu k bytu, v ktorom býval so svojou matkou a ktorý mu pred tým matka darovala, tým, že tento dar jej vrátil. Súd nemal preukázané, že by dôvod, pre ktorý sa odporca vzdal tohto majetkového prospechu, bol taký dôležitý, aby tak odporca mohol konať a zároveň na seba prevziať ďalší záväzok z ďalšej úverovej zmluvy, na základe ktorej poskytnutý úver má odporca v úmysle použiť na financovanie rekonštrukcie domovej nehnuteľnosti.

Zo správ z psychologického vyšetrenia mal. T. H., nar. XX.X.XXXX vyhotovených Centrom pedagogicko-psychologického poradenstva a prevencie, Predmestská 1613, 010 01 Žilina mal súd preukázané, že navrhovateľku v možnosti zamestnať sa obmedzuje nielen jej dlhodobý nevyhovujúci zdravotný stav, ale aj starostlivosť o maloleté dieťa, ktorému bol z dôvodu porúch v koncentrácii a emocionálneho vývinu odporučený odklad povinnej školskej dochádzky o jednej rok.

Pokiaľ právny zástupca odporcu poukázal na vyjadrenie navrhovateľky na pojednávaní, keď navrhovateľka uviedla, že žiada, aby bol odporca zaviazaný platením príspevku na výživu rozvedenej manželky do júla 2017, pretože je na 100 % isté, že dotedy bude jej zdravotný stav taký zhoršený, ako je aj v súčasnosti a až potom bude jej zdravotný stav prehodnotený komisiou, ktorým návrhom mala navrhovateľka podľa názoru právneho zástupcu odporcu vziať návrh na začatie konania v časti späť a dobrovoľne sa tak vzdať svojho práva, ktoré jej v budúcnosti vznikne, vlastne vymedziť obdobie pre platenie výživného rozvedenej manželky a navrhovateľka sa týmto návrhom vlastne vzdala práva na výživné na obdobie nasledujúce po mesiaci júli 2017, súd mal zato, že tak, ako nie je možné rozhodnúť o platení výživného do budúcnosti na presne vymedzený čas, navrhovateľka si teda toto právo ani nemôže uplatniť na takto presne vymedzený čas (do júla 2017) a práva na výživné za obdobie nasledujúce po mesiaci júli 2017 sa vzdať. Súd preto nemohol procesne postupovať na základe tvrdenia

právneho zástupcu odporcu o späťvzatie návrhu navrhovateľkou v časti. Pre úplnosť súd uvádza, že navrhovateľka svoje vyjadrenie uviedla na správnu mieru, a síce, že jej právo na výživné bude, vzhľadom na jej zdravotný stav, určite trvať minimálne do júla 2017, kedy sa jej zdravotný stav prehodnotí, a až následne bude zrejmé, či povinnosť odporcu platiť navrhovateľke výživné bude pokračovať. Teda neuviedla, že výslovne žiada o určenie vyživovacej povinnosti odporcu len do júla 2017.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa ust§ 142 ods. 2 O.s.p. tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania vzhľadom na čiastočný úspech účastníkov v konaní.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom podpísaného súdu ku Krajskému súdu v Žiline.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3), t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť podpísané a datované, uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 221 ods. 1 OSP, súd rozhodnutie zruší, len ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- c) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
- f) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
- g) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,
- h) súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec, a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy.

Podľa ustanovenia § 205a ods. 1 OSP, skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

- a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,
- b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,
- d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Podľa ustanovenia § 205a ods. 2 OSP, ustanovenie § 205a ods. 1 OSP sa nepoužije v konaniach podľa § 120 ods. 2.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, ktoré vznikli štátu, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci (zákon č. 65/2001 Z.z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení neskorších predpisov).